

BOss Rkps 17192/III.

Materiały różne dotyczące
organizacji nauki i szkolnictwa w
Polsce w latach 1874-1940. *Pol.,
ukr. 1874-1940. K. 70.*

MANUSCRIPTA
INSTITUTI OSSOLINIANI

III.17192

L 30.

Do preemietnej Rady
Miasta Lwowa.

Komitet my braug poci
grono ^z podzielnikow; premy
Stowarz, me Lwowa, wtem celu
by myrotai wiyai murcuiu
premystone, mywarzajac sie
z potwioneo ^z wozniu saufauis.
zakupit konyktajac z Wydzamy
smiatowej m. Miedwii, zpuszczen
jaki wtem celu usciomo w
Lektarow publranych, Koopos
racyi; ciob przyradnych z
wplynty, laka ilosi wprawy
przedmiotow; abarow z Drie
Drony z podzielnikow i hro
mych - z jir z najprotajym
crasi pwtarawary sie Daly o
wprawy wkiad - i potwione
urodzenie - Murcuiu premy
stone otwory; i na wrytel
publrany wstai moie.

17192

Komitet my rotawary wryci
te dla wozniu premystone i z
podzielnikow ^z lab wazno; Do
niwate Inalytunii, mcurawia
sme ratamie ^{lab dluzo} jako skomone
jwaku wafaki mcurawii j
brwaty; ozywawary woznij
wafaki mchidii mat jwawonii

17192/III

re Analyticia to eustawu can
se w krajn - a mianowicie - we
Lronie.

Murcuu przemysłowe jeli
niema byi Analyticia marnie
jeli ma bez przemysłu nptywaci
na rozwój re poduelmirtwa i
przemysłu krajowego - na wy
konalenie gntu, na rozbudowu
poczucia pizna - mni pre
derrarytichin stae samowtne,
niekry powraue nielawowu
i gory aruawowu: pnaprawu
mni prederrarytichin byi ad
dane pow kucow mirtwa ludu
swiatlych i fachowych ludu um
jacych stowntki: polreby kra
jn. - ludu sabrej woli, rami
pomaugh wleu pndmowu, ludu
postataycyeb rufawu re eata
ub wy mowu skucowana. W dui
poczuciu pnyapowu. Dobra
krajowi nasremu. -

Terli murcuu taki ma
powstai rawnu w krajn a
mianowicie jeh to jeh ryceni
kompletu - bye stae we drowu
wsiane powmno byi pod ofiu
re Analyticy majacy byt - re
bez picowu - i murakiny od radnyh
nptywów socialnyh lub polryca
nych -

Komitet mychudrac i panycey
du pnytowonyh rasad mirtwalit
na powudowu i dui ~~z part. 1872~~
23 Gontma 1873.

ad dai my notane n raju
 Mureum przemysłowe na
 mianu; i niepodzielny, wlas
 nosi miasta browa; przed
 klara ni mejsce przemieluj
 Radni miasta Browa statut
 ktory wancem komitetu za
 pierwotny rozwoj; staty byt
 tej Instytucji. —
 Wskazanie tym ktory mi
 unia sie jako worych wyjed
 koch uciesic mienarunahy —
 przedstawia jedyni projekt
 organizacji zarzadu Mureum
 przemysłowego — postanowiony
 i zarzadzany jest jedyni za
 nat autonomiczny — jako ma
 unch konicowy; i postny eda
 ma komitetu niebedny so
 wroatu; wlasnego rozwoju
 Mureum —

Komitet zarzadzca wyory
 za przytaji na wyzsthi
 zimany w mowia b; dajyo sta
 luto, ktore wamje Mureum
 jako wlasnoi miasta; i za
 pewniaj reprezentacji beyor
 d. j. przemielnej Radni mejskiej
 nakryty wpaty; kontrola
 nat cato, wymowu ~~kom~~ przy
 stego komitetu zarzadzajcego
~~Dyrektor~~ zarzadzaj — Dyrek
 torom ^{byor} taki zakres Dnatamä
 ktory by maly ~~was~~ metryjamat
 ale owereu przyujmat sie do
 rozwoju; wroatu Mureum
 przemysłowego? —

Do zakresu tego trybu Komisji
nie należy przysłać następują-
cych czynności. —

Wierzenia i wierzenia
zawieszonych w muzeum
mystycznego. —

Zakony i zakony przedmiotów
sta muzeum — so pewnej
przeprawy. —

Przyjmowanie przedmiotów
z dawnych właścicieli osób
na miejscu. —

Wprowadzenie orzeczeń — po
stronach. —

Zawieszanie słowników
i porównanie między innymi w
krajach lub zagranicą

Wierzenia i wierzenia
Dział lub zawieszanie
cechy w zakresie muzeum. —

Wybor mianowania i
przebiegu kwarantanny — w
i stary muzeum — ~~to~~ jako mi
należących do elatu w
i stary miejscach. —

Wybor przerwania i
jego na przerwaniu
wybor Dyrektora na przerwaniu
jednego roku — wybor skarbnika
za — zarządającego funduszem
zostawionym do przeprowadzenia
zysporczy zarządu. —

Uchwalenie regulaminu do
muzeum — porządku w
muzeum Korytania, w
bibliotece sali syntaktycznej

Ustawienie kalendarza
miesiączki na bieżących —
przedmiotach takowych
awony wstępu do

L. 30
17/I - 374.

Komitet nizej podpisany
myshodsi z tego przekonania
ze przeciwna rada nizej
pomna na swiataci - ~~praca~~ ^{zadanie} ~~praca~~
reuni przemysłowego na wzrost
przemysłu i rekonstrukcji
w kraju a mianowicie miasta
Lwowa - przyjmując Unieum
na am, wstawia, zostawi, za
rozłowi syor ~~rozważa~~ tych
autonomicznej stady - i tak
zakres swiataci, by Enalytice
to mata ety ryrotne i sauo
ratni rozmyjai sie myta -
rleu celu uprzedza nizej pod-
pisany komitet, by ^{do} ~~komitet~~
klona prepatrenicu. as. slalutu
arar morloneu. imanauci tyor
zapymai sie h. dui - porolai
~~nie~~ celonkow komitetu wolo
ryucl - ktorzyby potrzebne ab
jasmie ma Damae, arar do odu
lewnego zabatwicic. kmerlyj by
prau, am, przyrymai sie myti.

Komitet podpisany poniżej
ora ten samu celowi celonkow
amych pp. Batulon:kiyo Luak
s. Wierubukiyo

Whomu uprzedza podpisany
komitet przeciwno, Ruse by
dprawe to, syehto zabatwici sauy
ta arely Unieum przemysłowu
jakt ~~kom~~ w muneu ^{luty}
na wrytek publikany wstae mowu
Wow dnia 17/ Sygnia 1874

4

Zarządzenie Prezydenta miasta w sprawie Regulaminu

Rady Artystycznej przy Zarządzie Miejskim, we Lwowie.

- I. Rada Artystyczna jest organem doradczym i opiniodawczym Zarządu Miejskiego.
- II. Zadaniem Rady Artystycznej jest opiniowanie pod względem artystycznym i urbanistycznym tak przedłożonych do zatwierdzenia, jak i wykonanych w Wydziale Technicznym Z.M. projektów odnoszących się do budynków monumentalnych, jakoteż budynków i obiektów o specjalnym znaczeniu, wywierających wpływ na wygląd architektoniczny i artystyczny miasta i jego ulic i placów tudzież opiniowanie ogólnego i szczegółowych planów zabudowania miasta. Zakres projektów podpadających pod właściwość Rady Artystycznej określa sama Rada na zebraniu plenarnym uchwałą, podlegającą zatwierdzeniu Prezydenta miasta. Przedkładanie projektów do zaopiniowania według uchwały Rady Artystycznej należy do Naczelnika Wydziału Technicznego Z.M.
- III. W skład Rady Artystycznej wchodzi: jako przewodniczący Prezydent miasta, jako zastępca przewodniczącego Wiceprezydent miasta, oraz członkowie wybierani lub delegowani na okres 2-letni:
 - 1/przez S.A.R.P./ 2 delegatów/
 - 2/ " Wydz. Architekt. Polit. Lwów/ 1 delegat/
 - 3/ " Tow. Mikośników Przeszłości Lwowa/ 1 delegat/
 - 4/Przedstawiciel Sekcji Historii Sztuki T.N.L.
 - 5/ " Wydz. Humanistycznego U.J.K.Ponadto w skład Rady Artystycznej wchodzi:
 - 6/2 delegaci Rady Miejskiej, oraz z urzędu
 - 7/Konserwator Wojewódzki
 - 8/Dyrektor Archiwum i Muzeów Miejskich
 - 9/Naczelnik Wydziału Technicznego Z.M.
 - 10/Naczelnik Urzędu Nadzoru Budowlanego Z.M.
 - 11/Kierownik Oddziału Architektury Wydz. III. Z.M.
 - 12/Kierownik Biura Regulacji miasta.

Wybór członków Rady Artystycznej od 3/ wymaga zatwierdzenia Prezydenta miasta.

- IV. Referentem sprawy jest delegowany każdorazowo urzędnik, do którego sprawa z tytułu funkcji w Zarządzie Miejskim należy.
- V. W razie nieobecności Prezydenta miasta zastępuje go w przewodnictwie Rady Artystycznej Wiceprezydent miasta lub w delegacji Naczelnik Wydziału Technicznego.
- VI. Radę Artystyczną zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby, lub na wniosek 4-ch członków Rady, przy czym w zależności od problemu podlegającego rozpatrzeniu skład Rady może być do raźnie powiększony. Przy większej ilości materiałów podpadających zaopiniowaniu może być wyłoniona podkomisja, złożona z 3-ch osób.
- VII. Opinia Rady zapada zwyczajną większością głosów, przy czym do ważności obrad wymagana jest obecność przynajmniej połowy przewidzianych członków Rady. W razie równości głosów, rozstrzyga głos Przewodniczącego. Posiedzenia Rady Artystycznej są niejawnymi. Przewodniczący może zaprosić na posiedzenie autorem projektu celem udzielenia wyjaśnień.
- VIII. O zwołaniu Rady i temacie obrad zawiadamia Sekretariat Rady członków najajmniej 3-dni przed terminem obrad.
- IX. W razie ustąpienia członka, skład Rady Artyst. powinien być w najkrótszym czasie zgodnie z pkt. 3/ regulaminu uzupełniony.
- X. Członkowie Rady Artyst. nie mogą brać udziału w opiniowaniu projektów, których są autorami.
- XI. W razie nieusprawiedliwionej 3-krotnej nieobecności członka, Prezydent miasta może uzupełnić skład Rady przez powołanie z pkt 3/ regulaminu.
- XIII. Sekretariat Rady Artyst. i protokoły prowadzi U.N.B.
- XIV. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

L. 90/31.

P R O T O K Ó Ł

Walnego Zgromadzenia Delegatów Polskiego Towarzystwa Historycznego, które odbyło się dnia 21 czerwca 1931 o godzinie 12.30 w południe w Sali Unji Lubelskiej Uniwersytetu J. K. we Lwowie. Obecni członkowie Zarządu Głównego: Barwiński, Bujak, Dąbrowski, Handelsman, Konopczyński, Modelski, Semkowicz, Siemieński, Sobieski, Tymieniecki Tyszkowski, Urbański, Włodarski, Zajączkowski, Zakrzewski, Zastępca Górka i Delegaci Oddziałów: Feldman, Lepszy, Piotrowicz, Piwarski /Kraków/, Adamus, Antonów, Inglot, Maleczyński, Skrzypek Wereszycki, Zakrzewski Kazimierz /Łwów/, Koczy /Poznań/, Zieliński /Stanisławów/, Englert, Giergielewicz, Laskowski, Pawłowski, Pomarański, Usarek /Warszawa/.

Przewodniczy prezes prof. Zakrzewski - protokół prowadzi sekretarz Włodarski.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Zarządu Głównego.
3. Wybór Zarządu Głównego.
4. Wolne wnioski.

1. Po powitaniu Delegatów Oddziałów Prezes poświęca wspomnienia zmarłym członkom P.T.H. a mianowicie: Ludwikowi Finklowi, Arturowi Cieleckiemu, Stefanowi Tomaszewskiemu, Antoniemu Prochascę, Kazimierzowi Sochaniewiczowi, Stanisławowi Zarewiczowi, Maksymiljanowi Nowackiemu, Józefowi Bojasińskiemu, Maurycemu Kobierzyckiemu, Stanisławowi Zaćwilichowskiemu, których pamięć uczczono przez powstanie. Następnie Sekretarz odczytuje protokół z ostatniego Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia.

2. Sprawozdanie Zarządu Głównego, przedstawia Prezes P.T.H. Podnosi intensywną działalność niektórych Oddziałów, do czego zachęca i inne. Wskazuje, że pożądanym by było utworzenie nowego Oddziału w Gdańsku i Toruniu. Nad sprawozdaniem rozwinęła się dyskusja: Prof. Konopczyński podaje krytyce działalność Prezydium: a/ domaga się wykonania powziętej już przed rokiem uchwały Walnego Zgromadzenia powołania Komisji Statutowej, która by przeprowadziła zmiany ustroju Towarzystwa. b/ Krytykuje stanowisko Prezydium w sprawie nie wzięcia udziału w pracach nad Słownikiem Biograficznym. c/ Występuje przeciwko protektoratowi honorowemu nad Zjazdem Historyków odbytym w roku 1930. Wobec tego sprzeciwia się wyborowi Zarządu Głównego przez akklamację i domaga się głosowania kartkami.

Prof. Sobieski odczytuje rezulucję Oddziału Krakowskiego: "Do roczne zebranie Krakowskiego Oddziału Pol. Tow. Hist. uchwalilo dnia 9 maja 1931 zwrócić się do Walnego Zgromadzenia Delegatów Pol. Tow. Hist. we Lwowie z życzeniem ażeby na poziom naukowy Kwartalnika Historycznego zwracano na przyszłość baczniejszą uwagę, w szczególności zaś na poziom rozpraw, recenzyj i polemik; ponadto aby się starano ze względu na podnoszące się głosy krytyki o staranne przygotowanie dalszych zeszytów "Bibliografji Finkla".

Prof. Dąbrowski uzasadnia uchwałę Oddziału Krakowskiego.

Prof. Zieliński przedstawia trudności jakie Oddziały prowincjonalne mają do zwalczenia i wobec tego domaga się ażeby nie nakładać wielkich zobowiązań na Oddziały prowincjonalne. Wobec tego należy w miastach prowincjonalnych tworzyć raczej Delegacje a nie Oddziały.

Prof. Handelsman odpowiada na zarzuty: w sprawie braku organizacji Zjazdu co było wynikiem podziału organizacji pomiędzy dwa Oddziały, w sprawie Słownika Biograficznego że Polskie Towarzystwo Hist. powinno wziąć należyty udział w redagowaniu Słownika Biograficznego i zapewnić sobie wpływ na Redakcję. - Co do rezolucji Oddziału Krakowskiego w sprawie recenzyj oświadcza, że należy dążyć ażeby ostrych słów w recenzjach nie było. W sprawie tworzenia nowych Oddziałów sądzi, że nie należy dążyć do rozszerzenia liczebnej agendy Towarzystwa, a raczej dbać o ośrodki prowincjonalne. Jest za utworzeniem pewnych ośrodków regionalnych, które będą dbały o pogłębianie wpływu Towarzystwa w swej dzielnicy. W dyskusji zabierali jeszcze głos: prof. Senkowicz, prof. Konopczyński i Prezes.

Następnie na wniosek prof. Handelsmana przyjęto Sprawozdanie Zarządu do wiadomości. W dalszym ciągu rozwinęła się dyskusja nad sprawozdaniem Skarbnika. Dr. Piotrowicz domaga się zmniejszenia kosztów druku Kwartalnika kosztów administracyjnych i kosztów posiedzeń Zarządu Głównego. Wypowiada się przeciwko ponoszeniu kosztów korekt nadzwyczajnych i stawia wniosek ażeby Oddziały natychmiast przekazywały Zarządowi Głównemu każdą kwotę ponad 100zł. Ponieważ w sprawie nadzwyczajnych korekt Zarząd Główny powziął już uchwałę, przyjęto wniosek Dra Piotrowicza w sprawie przekazywania kwot Zarządowi Gł.

Na wniosek członka Komisji Rewizyjnej radcy Józefa Chołodeckiego, uchwalono absoluterjum dla Skarbnika i wyrażono mu podziękowanie.

3. Dyr. Barwiński przedstawia proponowany skład Zarządu Głównego:

Prezes, prof. Zakrzewski, wiceprezesi: Bujak, Siemiński /Warszawa/, Sobieski /Kraków/, członkowie: Barwiński, Dąbkowski, Dąbrowski /Kraków/ Dembiński /Poznań/, Gębarowicz, Halecki /Warszawa/, Handelsman /Warszawa/.

Kętrzyński /Warszawa/, Konopczyński /Kraków/, Modelski, Semkowicz /Kraków/, Tymieniecki /Poznań/, Tyszkowski, Urbański, Włodarski, Zajączkowski. zastępcy: Charewiczowa, Hartleb /Katowice/, Inglot, Lorentz /Łódź/, Łopaciński /Warszawa/, ks. Umiński. Do Komisji skrutacyjnej powołano jako przewodniczącego Dyr. Barwińskiego, na członków Dra Piotrowicza /Kraków/, Piwarskiego /Kraków/, Dra Wereszyckiego /Lwów/, Głosowanie odbyło się kartkami. Oddano 36 kart z tego 2 czyste. Wynik głosowania był następujący: Prezes Zakrzewski otrzymał 28 głosów, Bujak 5 głosów, wiceprezesi: Bujak 28-Sobieski 34, Siemiński 33, Konopczyński 2, Zakrzewski 2, Członków Zarządu wybrano jednogłośnie. Zastępcy Charewiczowa otrzymała 34 głosów, Inglot 34, Hartleb 33, Łopaciński 33, Lorentz 32, Ks. Umiński 31, Biażkowski 1, Lechicka 1, Grodecki 1. Wobec powyższego Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Historycznego został wybrany w składzie proponowanym przez ustępujący Zarząd.

Po południu o godzinie 5.30 odbyła się część publiczna Walnego Zgromadzenia Delegatów Polskiego Towarzystwa Historycznego wobec licznie zebranej publiczności.

Po przedstawieniu działalności Polskiego Towarzystwa Historycznego przez Prezesa P. T. H. i po powitaniu Walnego Zgromadzenia Delegatów przez J.M. Rektora St. Witkowskiego - prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego Dr. Wacław Sobieski wygłosił odczyt p.t.: "Na mostach Warszawy /1869-1915/" Wygłoszony odczyt będzie drukowany w najbliższym zeszycie kwartalnika Historycznego.

Na tem Przewodniczący zamknął Walne Zgromadzenie Delegatów Polskiego Towarzystwa Historycznego.

Dr. Bronisław Włodarski
Sekretarz P.T.H.

P R O T O K Ó Ł

posiedzenia Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Historycznego, które odbyło się dnia 22 czerwca 1931 o godzinie 10-tej przedpołudniem w sali Seminarjum Historji Polaki Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie.

Obecni pp.: Barwiński, Bujak, Dąbrowski, Handelsman, Konopczyński, Modelak, Senkiewicz, Siemiński, Sobieski, Tymieniecki, Tyszkowski, Urbański, Włodarski, Zajaczkowski, Zakrzewski. Zastępcy: Charewiczowa, Ingłot, w charakterze gości: Maleczyński.

Przewodniczy Prezes Zakrzewski - protokół prowadzi sekretarz Włodarski.

Na porządku dziennym:

1. Ukonstytuowanie się nowego Zarządu Głównego.
2. Sprawozdanie Delegata dla Spraw Zagranicznych.
3. Wnioski Prezydium w sprawie organizacji Zjazdu Międzynarodowego.
4. Wolne wnioski.

=====

1. Sekretarz, Skarbnik, Delegat dla Spraw Zagranicznych pozostają bez zmian. Prezes imieniem Komitetu Wykonawczego ustępującego Zarządu proponuje na Redaktora Naczelnego Kwartalnika Historycznego z Wiadomościami Historycznymi prof. T. E. Modelskiego; przyczem powołuje się Komitet Redakcyjny pod przewodnictwem Prezesa Zarządu Głównego, przy zastępstwie I wiceprezesa w składzie: Białkowski, Charewiczowa, Dąbrowski, Halecki, Siemiński, Skalkowski, Tyszkowski, Włodarski, Zajaczkowski, Zakrzewski, Kazimierz. Wniosek mianowania prof. Modelskiego Naczelnym Redaktorem został jednogłośnie uchwalony. Wniosek powołania Komitetu Redakcyjnego został uchwalony większością głosów 5:4. Na zapytanie Dra ~~Wyszkowskiego~~ Tyszkowskiego jaki będzie zakres władzy Komitetu, odpowiada Prezes, że odpowiedzialność Naczelnego Redaktora będzie zupełną. Redaktor będzie mógł podzielić się z pracą z Komitetem i będzie miał możność podzielenia się odpowiedzialnością z odnośnym członkiem Komitetu. Czynności związane ze stanowiskiem Naczelnego Redaktora wraz z teką Redakcyjną odda Prezes prof. Modelskiemu w pierwszych dniach października b.r. Bieżący numer Kwartalnika zostanie wydany pod dotychczasową Redakcją. W technicznym sposobie prowadzenia Redakcji nastąpi z dniem 1 lipca b.r. stosownie do uchwały Komitetu Wykonawczego Zarządu Głównego, ta zmiana, że cała korespondencja Naczelnego Redaktora będzie prowadzoną przez Sekretariat Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Historycznego.

Następnie przedstawia Prezes wniosek Komitetu Wykonawczego powołania Komitetu Biblijografji. Komitet ten byłby organem doradczym zbierającym się się równocześnie z posiedzeniami Zarządu Głównego; Redaktor Biblijografji będzie odsyłał kopie ~~BIBLIJOGRAFJI~~ rękopisu członkom Komitetu dla poczynienia uwag, przyczem wrazie braku odpowiedzi w ciągu dwóch tygodni Redaktor nie będzie obowiązany nadal czekać. Za potrzebą powołania Komitetu oświadczają się wszyscy. Dyr. Barwiński stawia wniosek ażeby Komitet nie był podpisany na karcie tytułowej Biblijografji z czem zgadzają się obecni, i na wniosek prof. Semkowicza uchwalono, ażeby we wstępie zostało zaznaczone, że Komitet rozpoczął pracę dopiero od zeszytu drugiego. Uchwalono powołać Komitet Biblijografji w następującym składzie: Przewodniczący Dyr. Barwiński, zastępca prof. Modelski, członkowie: Dr. Górka, Prof. Semkowicz, Dr. Tyszkowski, Dr. Włodarski, i Dr. Malczyński jako referent generalny z urzędu.. Komitet obradować będzie w pełnym składzie podczas zwyczajnych posiedzeń Zarządu Głównego P.T.H. zawsze przy udziale generalnego Referenta.

2 - 3. Prof. Handelsman przedstawia a/ Sprawy związane z Kongresem Międzynarodowym i podaje uchwały powzięte na Zjeździe Międzynarodowego Komitetu Historycznego w Budapeszcie. W porozumieniu z Prezydjum P.T. H. wystosował do Ministerstwa W.R. i O.P. prośbę o przyznanie subwencji na Kongres, z czego będą pokryte Koszta Wydawnictw Kongresu., między którymi będzie przewodnik po Polsce i Przewodnik po Warszawie opracowany przez pp. Arnolda i Nowakowskiego. Prezes zastrzegł udział we wstępie Przewodnika dla Dr. Charewiczowej. Następnie prof. Handelsman zdaje sprawozdanie w sprawie referatów, z których pewna liczba jest przeznaczona dla Polski. Niektóre referaty będą wygłaszane w czasie wycieczek członków Kongresu po kraju, a więc w Krakowie, ewentualnie w Gdyni, we Lwowie, i w Wilnie. W związku z Kongresem Prezes przedstawia wniosek uchwalony przez Komitet Wykonawczy Zarządu Głównego ażeby celem organizacji naukowej i technicznej Kongresu powołać "Komitet Wykonawczy Organizacyjnego Komitetu Międzynarodowego Kongresu w Warszawie" w następującym składzie:

Prezydjum: Prezes Prof. Dembiński, I-wiceprezes i szef biura: Prof. Handelsman, II-wiceprezes: Prof. Sobieski, III-wiceprezes i redaktor wydawnictw: prof. Halecki, IV-wiceprezes: Prof. Ehrenkreutz, sekretarz generalny: Prof. Manteuffel, członkowie: prof. Bujak, Kutrzeba, Tyszkowski i Zakrzewski.
Prezydjum poszczególnych sekcji:

Sekcja I. Nauki pomocnicze, archiwa, organizacja pracy historycznej:
Prezes: Taszycki, wiceprezesi: Barwiński, Kętrzyński, sekretarz: Hybarski.

Sekcja II. Prehistorja i Archeologia: Prezes: Kostrzewski, wiceprezesi: Antoniewicz, Kozłowski, sekretarz: Zórawski.

Sekcja III. Historia starożytna: Prezes: Zieliński, wiceprezesi: Witkowski, Piotrowicz, Wałek, sekretarz: Zakrzewski Kazimierz.

Sekcja IV. Wiek średni i Bizancjum: Prezes: Semkiewicz, wiceprezesi: Dąbrowski, Modelski, sekretarz: Górka.

Sekcja V. Historia nowożytna i współczesna: Prezes: Konopczyński, wiceprezesi: Skałkowski, Szelągowski, Tokarz, sekretarz: Iwaszkiewicz.

Sekcja VI. Historia religji i Kościoła: Prezes: Abraham, wiceprezesi: Ks. Fijałek, Czarnowski, sekretarz: Ks. Klawek.

Sekcja VII. Historia prawa i ustroju: Prezes Dąbkowski, wiceprezesi: Siemiński, Rafacz, sekretarz: Wojciechowski.

Sekcja VIII. Historia ekonomiczna i społeczna, kolonizacja: Prezes: Rutkowski, wiceprezesi, Tymieniecki, Grodecki, Kościółkowski, sekretarz: Arnold.

Sekcja IX. Historia nauk /nauki ścisłe i medycyna/: Prezes Dickstein, wiceprezesi: Wrzosek, Szusowski, Georjé, sekretarze: Birkenmajer i Zembrzuski.

Sekcja X. Historia literatury: Prezes: Chrzanowski, wiceprezesi: Kleiner, Kempicki Zygmunt, Gubrynowicz, Bernacki, Ujejski, sekretarz: Borowy.

Sekcja XI. Historia sztuki: Prezes: Podlacha, wiceprezesi: Pągaczewski, Molle, Sosnowski Oskar, Batowski, Dettloff, sekretarz: Gębarowicz.

Sekcja XIII. Metodologia i teoria historii: Prezes: Chodyniczi, wiceprezesi: Bystron, sekretarz: Charewiczowa.

Sekcja XIII. Nauczanie historii: Prezes: Kot, wiceprezesi: Hanke, Kłodziński Płonoska, sekretarz: Włodarski.

Sekcja XIV. Historia Europy Wschodniej: Prezes: Kolankowski, wiceprezesi: Zajaczkowski, Białkowski, sekretarz: Paszkiewicz.

Komitet ten działa samodzielnie pod każdym względem; po ukończeniu prac Zjazdu Międzynarodowego, Komitet Wykonawczy składa sprawozdanie Zarządowi Głównemu Polskiego Towarzystwa Historycznego i od Niego, otrzyma absołutorjum z całości prac zarówno technicznych, naukowych, jakoteż finansowych. Wniosek powyższy został uchwalony. - Na wniosek prof. Semkiewicza uchwalono - że w razie nieprzyjęcia godności przez prof. Kutrzebę Polska Akademia Umiejętności wydeleguje kogoś innego. - Oprócz tego przewiduje się dwa miejsca dla przedstawicieli Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ministerstwa W.R. i O.P.

W dyskusji nad tym punktem sprawozdania zabierali głos: prof. Sobieski domaga się ażeby poszczególni historycy polscy starali się pozyskać jak najwięcej członków zagranicznych Kongresu. Należałoby utworzyć dla tego celu osobny Komitet. Domaga się jeszcze osobnego zebrania Zarządu Głównego w sprawie Kongresu. Prof. Konopczyński proponuje przygotowanie wystawy portretów polskich i uważa objazd wszystkich ośrodków za konieczne.

b/. W sprawie Zjazdu Historji Kolonialnej w Paryżu proponuje ażeby zapytać poszczególne Oddziały, czyby kto niezechciał wziąć udziału w pracach tego Zjazdu.

c/. Prof. Handelsman referuje następnie pismo Wydziału humanistycznego Uniwersytetu Warszawskiego wystosowane do Zarządu P. T. H. z załączeniem odpisu pisma Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Washingtonie w sprawie poparcia prac Komitetu obchodu dwuchsetletniej rocznicy urodzin J. Washingtona. Pomoc polegałaby na zbieraniu materiałów historycznych odnoszących się do działalności J. Washingtona, a również i Jego współpracowników. Uchwalono powołać do tego Komitet w składzie: pp. Halecki, Skałkowski, Sobieski, Wayda, Puławski, Konopczyński, i W.M. Kozłowski.

d/. Co do wysokości wkładki rocznej do Międzynarodowego Komitetu Historycznego podaje, że na Zjeździe Budapeszteńskim uchwalono podwyższyć ją do wysokości 100 dolarów. Zgodzono się na to z tem że 50 dolarów będzie płacić Komitet Wykonawczy Zjazdowy a 50 dolarów Pol. Tow. Hist. Następnie komunikuje wniosek przedstawiony mu przez siebie na Zjeździe Budapeszteńskim w sprawie ankiety nauki w ^{historji} szkołach wyższych.

Następnie składają sprawozdanie za Zjazdu Budapeszteńskiego: prof. Semkowicz z Komisji Geografji historycznej, Dyr. Siemiński z Komisji Wydawniczej, Komisji zbioru Konstytucyj i Komisji archiwalnej; prof. Dąbrowski z Komisji wielkich podróży i odkryć geograficznych. - Na wniosek Dra Tyszkowskiego poparty przez prof. Semkowicza uchwalono ażeby po porozumieniu się z prof. Handelsmanem Delegaci nasi dawali sprawozdanie ze Zjazdów celem umieszczenia w Kwartalniku Historycznym. - Następnie nad oświadczeniem Dyr. Barwińskiego, ażeby Komisja Archiwalna dopomogła do rewindykacji naszych archiwaliów rozwinęła się dyskusja w kwestji kompetencji Ministerstwa S. Z. i Wydziału Archiwów w tej sprawie. W dyskusji zabierali głos: p.p. Barwiński, Dąbrowski, Siemiński.

Komunikując, że najbliższe posiedzenie Zarządu Głównego odbędzie się prawdopodobnie z początkiem grudnia Prezes zamknął posiedzenie.

Dr. Bronisław Włodarski.
Sekretarz.

10

Uprasza się o nadesłanie na piśmie uwag do niniejszego projektu Towarzystwa
Kultury Akademickiej ustawy o Szkołach akademickich najdalej do dnia 30 gru-
dnia b.r. pod adresem sekretarza T.K.A. Prof. Frawińskiego, ul. Kochanowskiego 59.

U s t a w a

z dnia o szkołach akademickich.

I.- Postanowienia ogólne.-

Art. 1.

/1/Szkoły akad.są uczelniami państwowymi najwyższego stopnia, służącymi rozwojowi nauk oraz krzewieniu i pogłębianiu wiedzy i kultury.

/2/Zadania określone w ustępie poprzedzającym wypełniają szkoły akad.przez:

organizowanie twórczej i badawczej pracy naukowej i ogłaszanie jej wyników;

nauczanie i przygotowywanie młodzieży do zawodów praktycznych, wymagających naukowego opanowania różnych gałęzi wiedzy;

współdziałanie z władzami szkolnymi co do organizacji, programów i metod nauczania w zakresie szkolnictwa niższych stopni. Zakres i formy tego współdziałania określają przepisy o ustroju szkolnictwa.

Art. 2.

Założenie szkoły akademickiej wymaga osobnej ustawy.

Art. 3.

/1/Każda szkoła akad.nosi nazwę nadaną jej przez ustawę.

/2/Następujące nazwy zastrzega się szkołom akad.oraz zrównanym z nimi uczelniom prywatnym o charakterze akademickim: uniwersytet, politechnika, akademja, szkoła główna.

Art. 4.

/1/Szkoła akademicka posiada osobowość prawną.

/2/Zarząd spraw należących do zakresu działania szkoły sprawują władze akademickie pod bezpośrednim nadzorem Ministra W.R.O.P.

/3/W ramach postanowień niniejszej ustawy, każda szkoła akademicka określa swój ustroj w statucie, który zatwierdza Minister W.R.O.P. Przedmiotem statutowego normowania nie mogą być ani stosunki służbowe profesorów, urzędników i funkcjonariuszów niższych, ani administracja majątku przekazanego szkole przez Skarb Państwa.

Wszelkie zmiany statutu podlegają zatwierdzeniu przez Ministra W.R.O.P.

Art. 5.

/1/Szkoły akademickie posiadają wolność nauki i nauczania. Każdy profesor i docent ma prawo oświetlać z katedry sposobem naukowym według swego naukowego przekonania wszelkie zagadnienia, wchodzące w zakres gałęzi wiedzy przez niego reprezentowanej; ma on także swobodę w wyborze metod wykładów i ćwiczeń.

/2/Prefesorami i docentami w szkołach akademickich mogą być bez różnicy płci uczeni, którzy przyczynili się istotnie do rozwoju nauki, również artyści, którzy zaznaczyli się swą pracą twórczą w dziedzinie sztuki.

Art. 6.

/1/Językiem urzędowym i wykładowym szkół akademickich jest język polski.

/2/Na mocy uchwały R.W. zatwierdzonej przez Ministra, niektóre przedmioty mogą być wykładane w innym języku.

Art. 7.

Władze akademickie używają własnej pieczęci z godłem państwowem.

Art. 8.

/1/Szkoły akad. poświęcone więcej niż jednej gałęzi wiedzy, dzielą się na wydziały. Podział na wydziały i nazwy wydziałów ustala statut. Tworzenie nowych wydziałów rozszerzających naukowy zakres szkoły akadem.

na gałęzie wiedzy, dotychczas nieobjęte działalnością szkoły, następuje na wniosek senatu w drodze rozporządzenia Ministra.

/2/Na wniosek rad wydziałowych - w drodze rozporządzeń Ministra W.R.O.P.mogą być w ramach wydziałów tworzone oddziały.

/3/Ponadto poszczególne szkoły akademickie względnie wydziały mogą organizować studia specjalne, nieobjęte ogólnymi programami wydziału.

II.- Władze akademickie.

Zebrań ogólnych profesorów.

Art.9.

/1/Zebrań ogólnych profesorów, składające się z profesorów zwyczajnych, nadzwyczajnych i delegatów docentów uchwała statut szkoły i jego zmiany.

/2/Zebrań ogólnych zwołuje i przewodniczy mu rektor, a w szkołach jeszcze niezupełnie zorganizowanych wyznaczony przez Ministra W.R.O.P. profesor zwyczajny.

/3/Delegatów docentów w liczbie 5 wybiera ogólna zebrania docentów wszystkich wydziałów, które zwołuje rektor co najmniej na trzy dni przed terminem ogólnego zebrania profesorów.

/4/Do ważności uchwał wymagana jest obecność co najmniej 2/3 części wszystkich uprawnionych do udziału w zebraniu ogólnym.

Art.10.

/1/Statut może ponadto ustanowić zebrania ogólne profesorów, jako stały naczelny organ szkoły akademickiej.

/2/Do składu zebrania ogólnego jako stałego naczelnego organu należą profesorowie zwyczajni, nadzwyczajni i delegaci docentów, wybierani w ilości i trybie określonym przez statut.

Art.11.

Następujące zadania mogą być przekazane w drodze statutu zebraniu ogólnemu jako stałemu organowi:

- a/ uchwalać projektu preliminarza budżetowego,
- b/ wybór rektora,
- c/ zatwierdzanie honorowych stopni naukowych, przyczem nadanie honorowego stopnia naukowego za zasługi dla społeczeństwa i Państwa Polskiego wymaga zatwierdzenia przez Ministra W.R.O.P.
- d/ uchwalać wniosków dotyczących tworzenia nowych wydziałów, katedr i studjów specjalnych.
- e/ przyjmowanie do wiadomości sprawozdań rocznych rektora ze stanu szkoły i sprawozdań dziekanów z działalności wydziałów.
- f/ opinjowanie w innych sprawach o charakterze ogólnym, jeśli rektor albo Minister W.R.O.P. zażąda opinji zebrania ogólnego.

Art.12.

/1/Do ważności uchwał stałego zebrania ogólnego wymagane są:

- a/ jak art.13/1ustawy z 1920 r./z popr./,
- b/ obecność przewodniczącego i co najmniej połowy wszystkich uprawnionych do udziału,
- c/ bezwzględna większość głosów wszystkich obecnych.

/2/Jeśli zebranie nie mogłoby się odbyć z powodu braku wymaganego quorum, w drugim terminie zebranie będzie ważne bez względu na ilość obecnych.

/3/Statut określa wypadki, kiedy poza sprawami wskazanymi w tej ustawie głosowanie odbywa się tajnie i jaki jest w tych wypadkach tryb postępowania.

/4/Sprawy niewymienione w porządku obrad mogą być przedmiotem rozważań i głosowania tylko za zgodą wszystkich obecnych.

Art.13.

Rektor winien zawiesić uchwałę ogólnego zebrania, jeśli sprzeciwia się ona przepisom prawnym i w ciągu 14 dni zwołać zebranie ogólne celem ponownego rozpatrzenia sprawy, stanowiącej przedmiot zawieszanej uchwały. Jeśli zebranie ogólne pierwotną uchwałę podtrzyma, rektor przedstawia sprawę Ministrowi do ostatecznego rozstrzygnięcia.

/2/Rektor może zawiesić uchwałę zebrania ogólnego także z innych powodów, gdy uzna to za potrzebne ze względu na interes publiczny albo dobro szkoły. Jeśli w tych wypadkach zebranie ogólne po ponownym rozpatrzeniu uchwałę pierwotną podtrzymało, rektor jest obowiązany uchwałę wykonać.

2. Senat.

Art.14.

Senat jest naczelną władzą szkoły dla wszystkich spraw ogólnego znaczenia, niezastrzeżonych zebraniu ogólnemu oraz dla wszystkich spraw zarządu majątkowego.

/2/W szczególności do zakresu działania senatu należą:

- a/ jak art.19 p.6 ustawy z r.1920,
- b/ uchwalanie regulaminu senatu oraz zatwierdzanie regulaminów biblioteki i instytutów ogólnych,
- c/ jak art.19 p.7 ustawy z r.1920,
- d/ orzekanie w sprawach dyscyplinarnych studentów trzech najwyższych stopni,
- e/ wyznaczanie członków sądu dyscyplinarnego,
- f/ ustalanie zasad umów o wykłady i ćwiczenia z profesorami, docentami i lektorami, o ile środki finansowe na pokrycie ich wynagrodzenia czerpie się z własnego majątku szkoły,

g/ uchwalać wniosek w sprawie mianowania dyrektora biblioteki lub naczelnego bibliotekarza, sekretarza, kustosa, skarbnika, księgowego, kierowników instytutów ogólnych szkoły, wreszcie urzędników biblioteki z kwalifikacjami naukowymi po wysłuchaniu zdania dyrektora biblij.

h/ zawieszanie i zwalnianie z urzędu innych urzędników i funkcjonariuszy niższych oraz zawieszanie w urzędowaniu kierowników instytutów ogólnych i wydziałowych na wniosek rektora po wysłuchaniu rady wydziałowej.

i/ mianowanie, zawieszanie i zwalnianie z urzędu pomocniczych sił naukowych do VIII st. skł. włącznie na wniosek rad wydziałowych,

j/ uchwalać wnioski w sprawach budowlanych i decydowanie w sprawie rozdziału pomieszczeń,

k/ wykonywanie kontroli nad administracją wszystkich instytutów szkoły,

l/ uchwalać regulaminów zgromadzeń/wieczów/studenckich.

/3/Senat władny jest przelać na rektora częściowo lub w całości kompetencję w sprawach wymienionych w punktach a, d, h, k, l.

/4/Orzecznictwo w sprawach dyscyplinarnych wykonywa senat za pośrednictwem sądu dyscyplinarnego.

/5/W tych szkołach akademickich, których statut nie przewiduje zebrania ogólnego jako stałego organu szkoły, do kompetencji senatu należą także sprawy wymienione w art. 11 niniejszej ustawy z wyjątkiem wyboru rektora.

Art. 15.

/1/Do składu senatu należą: rektor, prorektor, dziekani, prodziekani i delegaci rad wydziałowych po 1 z każdego wydziału.

go wydziału.

/2/Przewodniczącym senatu jest rektor.

Art.16.

Przewodniczący zwołuje senat i oznacza terminy jego posiedzeń. Ma on obowiązek zwołania senatu na posiedzenie w przeciągu 3 dni jeśli tego zażąda 1/3 członków senatu albo jedna z rad wydziałowych.

/2/Do uchwał senatu mają także zastosowanie postanowienia art.13, niniejszej ustawy.

3.- Rektor.

Art.17.

/1/Rektor jest przedstawicielem szkoły nazewnątrz, wykonawcą uchwał zebr.ogól.i senatu i szefem administracji szkoły.

/2/Rektor nosi tytuł Magnificencji.

Art.18.

/1/Rektor jest wybierany na okres trzech lat z grona profesorów zwyczajnych przez zebranie ogólne, a w szkołach, których statut nie przewiduje zebrania ogólnego przez zebranie elektorów wybieranych przez rady wydziałowe. Skład zebrania elektorów oraz sposób postępowania przy ich wyborze i przy wyborze rektora normuje statut.

/2/Wybór rektora podlega zatwierdzeniu przez Prezydenta Rzplitej.

/3/Wybór odbywa się w czerwcu w ostatnim roku trzechlecia. Nowy rektor obejmuje urządowanie na dwa tygodnie przed rozpoczęciem roku akademickiego.

/4/Profesor, który przyjął wybór na rektora ma prawo żądać częściowego zwolnienia od obowiązków profesorskich na czas sprawowania urzędu rektorskiego.

/5/W razie ustąpienia rektora z urzędu przed ukończeniem trzechlecia, dokonywany jest wybór nowego rektora

na pozostały okres trzechlecia.

Art.19.

/1/Do kompetencji rektora należą m.i.następujące sprawy:

- a/ przewodniczenie w zebraniach ogólnych, i senacie, oraz wykonywanie uchwał tych organów;
 - b/ zwierzchnictwo służbowe nad urzędnikami i funkcyjnymi niższymi szkoły;
 - c/ czuwanie nad działalnością władz akad.oraz instytutów celem zapewnienia legalności i prawidłowego toku pracy;
 - d/ orzekanie w sprawach dyscyplinarnych studentów z wyjątkiem spraw zastrzeżonych senatowi,
 - e/ zawieranie umów o wykłady i ćwiczenia z profesorami, docentami, lektorami i kontraktowymi siłami pomocniczymi, jeśli funduszy na pokrycie wynagrodzenia dostarcza sama szkoła, tudzież przedstawianie projektów takich umów Ministrowi W.R.O.P.do zatwierdzenia we wszystkich innych wypadkach;
 - f/ wydawanie kroniki, składu osobowego szkoły i programu wykładów;
 - g/ imatrykulowanie studentów;
 - h/ czuwanie nad porządkiem w obrębie terytorjum szkolnego;
 - i/ mianowanie, zawieszanie i zwalnianie prowizorycznych funkcyjnych niższych;
 - j/ decydowanie we wszystkich sprawach administracyjnych i finansowych, które w myśl przepisów niniejszej ustawy, ani innych ustaw nie wymagają uchwały senatu.
- /2/Rektor może przekazać dziekanom wykonywanie w jego imieniu - imatrykulacji i orzekania w sprawach dyscyplinarnych, jeśli idzie o wymiar kary najniższego stopnia.

/3/Przeciw decyzjom rektora przysługują interesowanym odwołanie do senatu, o ile szczególne przepisy nie uznają decyzji rektorskiej za ostateczną.

/4/W szkołach jednowydziałowych rektor pełni także funkcje dziekana.

Art.20.

/1/Z tytułu sprawowania władzy porządkowej/art.19 pkt.b/rektor władny jest wzywać pomocy organów bezpieczeństwa gdy uzna to za konieczne.

/2/Poza tem wkroczenie tych organów na terytorjum, podlegające władzy porządkowej rektora dopuszczalne jest w wypadkach wyjątkowych, gdy nie można w inny sposób usunąć stanu zagrażającego życiu lub zdrowiu ludzkiemu albo odwrócić ciężkie szkody dla mienia publicznego.-O wkroczeniu winna władza bezpieczeństwa natychmiast zawiadomić rektora.

Art.21.

/1/W ręku rektora jako reprezentanta szkoły koncentruje się korespondencja wszystkich władz akademickich z Ministrem W.R.O.P.i innemi władzami.

/2/W szczególności wszystkie pisma wydziałów do Ministra/wnioski i uchwały rad wydziałowych i dziekanów/wysyła się za pośrednictwem rektora, który zaopiniuje je własną opinią.

Art.22.

Rektor jako szef administracji szkoły akademickiej ponosi odpowiedzialność w ramach obowiązujących przepisów dyscyplinarnych.

Art. 23.

/1/Zastępcą rektora jest prorektor, którym zostaje zawsze rektor ustępujący z urzędu. Gdyby zachodziła potrzeba zastępowania prorektora, senat wyznacza jego zastępcę z pośród członków senatu.

/2/Rektor ma prawo powierzyć prorektorowi i jego zastępcy pewne sprawy do stałego załatwiania w jego imieniu. Odnośna decyzja rektora podlega zatwierdzeniu przez Ministra W.R.O.P.

Art. 24.

Rektorowi bezpośrednio podlegają organa pracy, jak:

1/sekretariat, 2/kwestura/dział rachunkowo-kasowy/,
3/biuro techniczne, 4/archiwum.

4. Rady wydziałowe.

Art. 25.

/1/Do składu rady wydziałowej należą: profesorowie zwyczajni, nadzwyczajni i 2 delegatów docentów wydziału.

/2/Przewodniczącym rady jest dziekan.

Art. 26.

/1/Do zakresu działania rady wydziałowej należą przede wszystkim wszystkie sprawy dotyczące nauki i nauczania na wydziale, w których ona decyduje jako instancja ostateczna szkoły z wyjątkiem wypadków, zastrzeżonych dla Ministra przez przepisy ustawowe.

/2/W szczególności kompetencja rady wydziałowej obejmuje następujące sprawy:

a/wydawanie opinij naukowych w zakresie gałęzi wiedzy przez wydział reprezentowanych. To opinjowanie jest obowiązkowe tylko w razie wezwania przez Ministra W.R.O.P. i senat.

b/uchwalanie programu wykładów i ćwiczeń,

c/uchwalanie regulaminu dla instytutów/laboratorjów/.

- d/przedstawianie wniosków w sprawie obsadzania katedr,
- e/załatwianie spraw habilitacyjnych,
- f/nadawanie honorowych stopni naukowych,
- g/przedstawianie wniosków w sprawach osobowych profesorów, docentów i pomocniczych sił naukowych,
- h/art.32 p.9 ustawy z 1920 r.
- i/uchwalanie w sprawach egzaminów w granicach ogólnych przepisów o egzaminach.
- j/uchwalanie projektu rocznego preliminarza budżetowego.
- k/uchwalanie regulaminu wydziału,
- l/wybór dziekana, delegata do senatu oraz elektorów do wyboru rektora.

/3/W szkołach akademickich składających się z jednego wydziału, zakres działania rady obejmuje również kompetencję zebrania ogólnego profesorów i senatu.

Art.27.

/1/Posiedzenie rady zwołuje i ich terminy oznacza dziekan, który jest obowiązany zwołać radę do dni trzech, jeśli tego zażąda co najmniej 1/4 część członków rady, senat lub rektor.

/2/Postanowienia art.12 niniejszej ustawy mają odpowiednie zastosowanie do uchwał rady wydziałowej.

/3/Również postanowienia art.13 stosuje się analogicznie do wzajemnego stosunku dziekana do rady wydziałowej. Dziekan ma ponadto obowiązek zawieszenia uchwały rady wydziałowej na żądanie rektora, jeśli rektor uzasadnia swe żądanie powodami wymienionymi w art.13 niniejszej ustawy.

5. Dziekan.

Art.28.

/1/Dziekan jest władzą zarządzającą wydziału we wszystkich sprawach niezastrzeżonych radzie wydziałowej oraz

jest wykonawcą uchwał rady wydziałowej.

/2/Do jego zakresu działania należą w szczególności:

- a/ czuwanie nad należytem porządkiem spraw wchodzących w zakres działania rady wydziałowej.
- b/ rozstrzyganie o przyjęciu studentów i wolnych słuchaczy na wydziały w granicach obowiązujących przepisów.
- c/ czuwanie nad prawidłowym tokiem studjów i egzaminów.
- d/ wyznaczanie terminów egzaminacyjnych i przewodniczenie w komisjach egzaminów doktorskich oraz innych egzaminów, o ile wymagają tego specjalne przepisy.
- e/ składanie w końcu roku szkolnego senatowi względnie zebraniu ogólnemu sprawozdania z działalności wydziału.
- f/ orzekanie w sprawach dyscyplinarnych, o ile rektor mu je przekaże.
- g/ nadzór nad instytutami wydziałowymi.

/3/Przeciw decyzjom dziekana służy interesowanym odwołanie do rady wydziałowej, o ile szczegółowe przepisy nie nadają decyzjom dziekanów charakteru decyzji ostatecznej.

Art. 29.

/1/Dziekanem może być wybrany profesor zwyczajny lub nadzwyczajny. Okres urzędowania trwa jeden rok akad.; ponowny wybór ustępującego dziekana jest dozwolony.

/2/Do dziekana ma odpowiednie zastosowanie postanowienie art. 18 ust. 3 i 5 niniejszej ustawy.

Art. 30.

/1/Zastępcą dziekana jest prodziekan, którym zostaje zawsze dziekan ustępujący z urzędu. W razie potrzeby rada wydziałowa wyznacza zastępcę prodziekana z pośród tych członków, którzy posiadają prawo bierne na

urząd dziekana. Zastępca prodziekana w czasie, gdy pełni zastępczo funkcje dziekana lub prodziekana, zasiada w senacie z głosem stanowczym.

Art. 31.

Przez ręce dziekana przechodzi korespondencja kierowników/dyrektorów/institutów naukowych wydziału, profesorów i wszystkich innych członków wydziału z władzami akad. i Ministerstwem oraz wszelkimi innymi władzami. Dziekan zaopatruje wszystkie pisma swoją opinią.

III. Grono nauczycielskie.

Art. 32.

Do grona nauczycielskiego szkoły akad. należą:

- a/ członkowie grona profesorskiego tj. profesorowie honorowi, zwyczajni, nadzwyczajni i docenci,
- b/ zastępcy profesorów i osoby, którym zostały zlecone wykłady,
- c/ nauczyciele umiejętności praktycznych i lektorzy języków.

Art. 35.

/1/ Profesorem honorowym zostaje każdy profesor zwyczajny i nadzwyczajny z chwilą przejścia w stan spoczynku. Profesorowie przeniesieni w stan spoczynku na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego nie korzystają z tego prawa.

Ponadto profesorami honorowymi mogą być mianowani przez Prezydenta Rzplitej na wniosek rady wydziałowej, zatwierdzonej przez Ministra W.R.O.P. profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni, ustępujący dobrowolnie z katedry/art. 24 rozp. Prez. Rzplitej o st. służb./ oraz inni wybitni uczeni.

/2/ Profesorowi honorowemu służą następujące prawa: prawo używania tytułu profesora, prawo wykładania w zakresie veniam legendi i aktów nominacyjnych, prawo

uczestniczenia w uroczystościach akad. i używania akademickiego stroju profesorskiego.

Art. 34.

/1/ Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Prezydent Rzplitej na wniosek rady wydziału zatwierdzony przez Ministra W.R.O.P.

/2/ Profesor nadzwyczajny może być przedstawiony przez radę wydziałową do nominacji na profesora zwyczajnego, jeżeli jego dorobek naukowy powiększył się w czasie profesury nadzwyczajnej.

Art. 35.

/1/ Celem przygotowania wniosku nominacyjnego rada wydziałowa wybiera z pośród specjalistów w zakresie danego lub bezpośrednio zblizonego przedmiotu, komisję złożoną z 3 - 5 członków. W razie braku takich specjalistów rada wydziału zaprasza do komisji fachowców z innych szkół akademickich polskich.

/2/ Gdyby komisja przy ustalaniu kandydatury nie osiągnęła jednomyślności, ma obowiązek co do kandydatów zasięgnąć opinii profesorów wykładających dany przedmiot w innych szkołach akademickich. Komisja nie zasięga opinii, jeśli uchwaliła przedstawić jako kandydata na opróżnioną katedrę profesora szkoły akademickiej.

/3/ Po upływie 2 miesięcy od dnia wysłania wezwań o opinie, komisja przystępuje do rozpatrzenia kandydatów, poczem wybiera kandydata zwykłą większością i przedstawia radzie wydziałowej wniosek oraz przedkłada opinię swoją i opinie nadesłane co do innych.

/4/ Jeśli uchwała nie zapadła jednomyślnie, wniosek komisji winien objąć prócz kandydata większości, także kandydata mniejszości.

Art.36.

/1/Jeśli rada wydziałowa odrzuci wniosek komisji,winna komisja ponownie rozpatrzyć wszystkie zgłoszone kandydatury i przedstawić nowy wniosek,postępując zgodnie z postanowieniami ustępów 3 - 4 art.poprzedniego,poczem rada jest władna decydować,nie będąc związana wnioskiem komisji.

/2/Rada wydziałowa przedstawia Ministrowi kandydata, który otrzymał co najmniej absolutną większość głosów obecnych członków rady.

/3/Jeżeli uchwała rady nie jest jednomyślna,wtedy rada musi podać jako votum mniejszości też kandydata, który uzyskał co najmniej 1/4 głosów obecnych członków rady.

/4/Do każdego wniosku rady należy załączyć prace naukowe/lub reprodukcje prac artystycznych i technicznych kandydatów/,dokumenty osobiste,życiorysy,referat komisji,szczegółowe protokoły posiedzeń komisji i rady wydziałowej,tudzież nadesłane opinie.

Art.37.

/1/Minister może odmówić zatwierdzenia wniosku rady bez podania motywów.

/2/Wtedy rada przedstawia do 3 miesięcy nowy wniosek postępując wedle art.34,3 - 6.

/3/Ponowny wniosek rady w sprawie nominacji tego samego kandydata musi opierać się na uchwale powziętej przy udziale co najmniej 2/3 rady wydziałowej.

/4/Gdyby ponowny wniosek rady nie uzyskał zatwierdzenia Ministra,rada obowiązana jest przedstawić do 6 tygodni:a/ex aequo 2 kandydatów,o ile jej głosowanie wypadnie jednomyślnie,b/kandydata większości i kandydata mniejszości,o ile nie uzyska się jednomyślności w głosowaniu.

/5/ Jednego z tych kandydatów Minister przedstawia po wysłuchaniu opinii stałego komitetu P.R.N. Prezydentowi Rzplitej do mianowania.

Art. 38.

/1/ Kto pragnie się habilitować, winien wnieść na ręce dziekana podanie do rady tego wydziału, na którym zamierza otrzymać prawo wykładowania. W podaniu winien wymienić dziedzinę nauki, w której zakresie zamierza wykładać. Można ubiegać się jedynie o prawo wykładowania całości pewnej nauki lub takiej jej części, którą zdaniem rady wydziałowej można uważać za całość zamkniętą.

/2/ Do podania o habilitację dołączyć należy:

a/ dyplom doktorski. W zasadzie wymaga się doktoratu tego samego wydziału, tylko wyjątkowo może być przyjęty przez radę wydziałową doktorat innego wydziału.

b/ pracę habilitacyjną lub kompleks prac, które kandydat przedstawia jako podstawę do habilitacji. Praca habilitacyjna musi być napisana w języku polskim, ogłoszona drukiem co najmniej na 6 miesięcy przed wniesieniem podania; rada wydziałowa może wyjątkowo przyjąć także prace, napisane w tym języku obcym, który jest językiem wykładowym przedmiotu habilitacji. Praca habilitacyjna winna przedstawiać badania naukowe autora, stanowiące istotny postęp nauki i świadczyć o samodzielności naukowego myślenia; nie może nią być rozprawa, która posłużyła do uzyskania stopnia doktorskiego lub innego równoznacznego stopnia czy tytułu naukowego. Kandydat winien przedstawić trzy egzemplarze pracy.

c/ inne prace naukowe kandydata, z których co najmniej część winna być napisaną w języku polskim.

d/ życiorys z aktami osobistymi.

Art.39.

/1/We wstępnym postępowaniu rada wydziałowa wybiera z pośród swego grona co najmniej 2 referentów, aby na podstawie ich ocen powziąć odpowiednie uchwały.

/2/Najdalej w dwa miesiące po wniesieniu podania habilitacyjnego przedstawiają referenci swoją opinię o kwalifikacjach osobistych kandydata, poczem rada wydziałowa w jawnym głosowaniu rozstrzyga, czy postępowanie habilitacyjne ma być rozpoczęte, czy przeciwnie należy podanie odrzucić lub decyzję odroczyć.

Art.40.

/1/Jeśli rada wydziałowa uchwaliła przystąpić do habilitacji referenci przedstawiają jej najdalej w 5 miesięcy po wniesieniu podania habilitacyjnego wniosek co do oceny kwalifikacyjnej naukowej kandydata.

/2/Po wysłuchaniu referentów rada orzeka w głosowaniu tajnym czy pracę przyjmuje. W razie przyjęcia pracy, kandydat zostaje dopuszczony do drugiego aktu habilitacyjnego tj. wykładu habilitacyjnego.

Art.41.

Wykład odbywa się wobec członków rady wydziału na temat obrany przez kandydata, a zatwierdzony przez radę wydziałową. Wykład ten ma na celu wykazanie umiejętności jasnego przedstawienia zagadnień naukowych w świetle współczesnego stanu nauki. Po wykładzie odbywa się dyskusja, która winna ograniczyć się do tematu wykładu.

Art.42.

/1/W razie pomyślnej uchwały co do wykładu habilitacyjnego rada wydziałowa nadaje kandydatowi prawo wykładania, uchwała zarazem orzeka, na jaki zakres nauki dane prawo rozciąga się.

/2/Uchwała rady o nadaniu prawa wykładania podlega

zatwierdzeniu przez Ministra W.R.O.P., któremu należy przedstawić prace naukowe kandydata, życiorys, akta osobiste, ocenę referentów i protokoły dotyczące poszczególnych aktów habilitacyjnych.

Art. 43.

/1/Habilitacja w zasadzie nie obowiązuje docenta do wykładania. Jednakże prawo wykładania gaśnie, jeśli docent nie korzysta z niego przez 2 po sobie następujące lata akademickie.

/2/Jeśli docent uzyska urlop od rektora, który decyduje w tym wypadku na podstawie wniosku rady wydziału, to czas urlopu nie wlicza się do okresu 2-letniego w poprzednim ustępie niniejszego art. określonego.

/3/Docent, który skutkiem zaniechania wykładów stracił prawo wykładania, może je odzyskać, jeśli rada na jego prośbę ponownie mu je nada. W tym wypadku nie zarządza się postępowania habilitacyjnego, a uchwała rady o ponownym nadaniu prawa wykładania nie wymaga zatwierdzenia przez Ministra W.R.O.P.

Art. 44.

/1/Prawo wykładania może być rozszerzone na inną dziedzinę za zgodą rady wydziałowej, zatwierdzoną przez Ministra W.R.O.P.

/2/Docent, który wykaze się poważnym dorobkiem naukowym lub który w okresie po habilitacji swój dorobek w sposób znaczny wzbogacił, może otrzymać tytuł profesora. Tytuł nadaje Minister W.R.O.P. na wniosek rady wydziałowej, uchwalony w trybie przepisany dla nominacji profesorów.

/2/Z chwilą utraty veniam legendi, docent traci tytuł profesora, lecz na wniosek rady wydziału Minister może zezwolić na zachowanie tytułu.

Art.45.

Prawo wykładania nadane w jednej z polskich szkół akademickich może być uznane za ważne w innej szkole na podstawie zwykłej uchwały rady odpowiedniego wydziału.

Art.46.

Docent ma obowiązek przestrzegania przepisów prawnych oraz zachowywania powagi swego stanowiska i podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej stosownie do postanowień statutu dyscyplinarnego dla docentów, uchwalonego w ramach przepisów dyscyplinarnych dla profesorów przez ogólne zebranie profesorów, a zatwierdzonego przez Ministra.

Art.47.

Członkowie grona profesorskiego wykładający na wydziałach, do których należą na podstawie nominacji lub habilitacji, mają prawo ogłosić wykłady także na innym wydziale za zgodą obu interesowanych rad wydz.

IV.- Instytuty naukowe.

I.- Instytuty wydziałowe.

Art.48.

/1/Instytuty tworzy się dla badań naukowych oraz dla celów nauczania,

/2/Kierownikiem instytutu jest profesor, z którego katedrą instytut jest związany.

Na czele instytutu niezwiązanego z żadną katedrą albo obejmującego swym zakresem naukowym kilka katedr, stoi profesor, któremu powierzy kierownictwo Minister na wniosek rady wydziałowej.

Jeśli zachodzi potrzeba ustanowienia prowizorycznego zastępstwa rada wydziału powołuje zastępcę z pośród profesorów albo docentów; w wypadkach wyjątkowych może

być powołany adjunkt lub starszy asystent.

Art. 49.

Kierownik/dyrektor/kieruje pracą naukową w instytucie, jest bezpośrednim przełożonym wszystkich pracowników, zawiaduje zbiorami, środkami naukowymi i funduszami instytutu oraz czuwa nad biegiem nauczania i nad porządkiem wewnętrznym w instytucie. Władzy jego podlegają pomocnicy naukowcy, młodzież korzystająca z urządzeń instytutu oraz służba. Z końcem roku akademickiego najdalej do 15 września składa kierownik radzie wydziału sprawozdanie z działalności instytutu.

Art. 50.

Nadzór gospodarczy sprawuje nad instytutami senat za pośrednictwem dziekana, któremu kierownik przedstawia z końcem roku budżetowego sprawozdanie z zużycia dotacji wraz z wykazem nabytków i strat w inwentarzu.

Art. 50 a/.

Wydziały polskich szkół akademickich winny po zapewnieniu studentom odpowiedniego przygotowania ogólnego do egzaminów naukowych i zawodowych, rozwijać swą działalność, unikając jednostajności w ustroju i kierunkach pracy poszczególnych katedr, studjów i instytutów i dążyć do daleko idącej specjalizacji pracy badawczej przy najlepszym wyzyskaniu sił naukowych i dotacji.

Art. 51.

- /1/ Biblioteka służy wszystkim wydziałom szkoły.
- /2/ Biblioteki uniwersyteckie mają cele ogólnonaukowe i są zakładami publicznymi. Zbiory bibliotek innych szkół akad. winne być w miarę możliwości udostępnione publiczności.

Art. 52.

Na czele biblioteki uniwersyteckiej stoi dyrektor

mianowany przez Prezydenta Rzplitej na wniosek senatu, zatwierdzony przez Ministra W.R.O.P. Mianowanym może być kandydat posiadający stopień doktora oraz naukowe kwalifikacje bibliotekarskie.

Art. 53.

Dyrektor jest bezpośrednim przełożonym wszystkich urzędników i służby. On czuwa nad porządkiem wewnętrznym w bibliotece i jest władny wydawać zarządzenia, którym winne poddać się wszystkie osoby korzystające z biblioteki. Regulamin biblioteki przedstawia dyrektor senatowi do zatwierdzenia. Dyrektor ma prawo referować osobiście na posiedzeniach senatu wszystkie sprawy dotyczące biblioteki.

Art. 54.

/1/Bezpośredni nadzór tak pod względem administracyjnym, jak i rachunkowym nad biblioteką wykonywa senat; może on każdego czasu zarządzić szkontrum kasy i inwentarza biblioteki.

/2/Dla wydawania opinij w sprawach bibliotecznych za wyjątkiem spraw osobowych, w szczególności dla przedstawiania wniosków co do zakupu dzieł i czasopism, senat wyznacza komisję biblioteczną, obradującą pod przewodnictwem dyrektora biblioteki, a składającą się z przedstawicieli wydziałów i delegata, mianowanego przez Ministra W.R.O.P. z grona członków jednej z miejscowych instytucyj naukowych.

/3/Dyrektor ma obowiązek podać motywy odmownego zatwienienia wniosków komisji lub poszczególnych profesorów i kierowników instytutów, komisja zaś lub profesorowie, których wnioski o zakupno zostały odrzucone, mogą przedłożyć sprawę senatowi celem ostatecznego rozstrzygnięcia.

Art. 55.

/1/Urzednicy biblijoteki uniwersyteckiej z kwalifikacjami biblijotekarskimi mianowani sa przez Ministra W.R.O.P. na wniosek dyrektora zatwierdzony przez senat. Warunkiem mianowania jest obok ogolnych wymagań określonych w ustawie o państw. służbie cywilnej dla urzedników I kategorii świadectwo ukończenia studjów biblijotekarskich.

/2/Inni funkcjonarjusze biblijoteki/urzednicy rachunkowi i kancelaryjni oraz służba/powolywani sa przez senat na wniosek dyrektora.

Art. 56.

/1/Na czele biblijoteki w innych szkołach akad. stoi biblijotekarz naczelny, mianowany przez Ministra na wniosek senatu lub zgrom. ogóln.

/2/Do biblijotekarza naczelnego stosuje się analogicznie przepisy art. 53 i 54 niniejszej ustawy.

3.- Archiwum i inne instytuty ogólne.

Art. 57.

Archiwum szkoły akad. przechowuje wszystkie dokumenty i pamiatki oraz akta, które nie sa potrzebne w bieżącym urzędowaniu organów szkoły.

Art. 58.

Do archiwum i innych instytutów ogólnych maja analogiczne zastosowanie przepisy o nadzorze/art. 50 niniejszej ustawy/.

V. Urzednicy i służba szkoły akademickiej.

Art. 59.

Służbowym zwierzchnikiem urzedników oraz funkcjonarjusów niższych jest rektor. Urzednicy i niżsi funkcjonarjusze pełniący swe funkcje służbowe na wydziałach i w instytutach, podlegają ponadto władzy dziekana,

względnie kierownika instytutu jako bezpośredniego przełożonego.

Art.60.

W zakresie mianowania urzędników i funkcjonariuszów, rektor ma te uprawnienia, jakie w myśl postanowień ustawy o służbie cywilnej służą szefom władz administracyjnych, podległych bezpośrednio władzy naczelnej.

Art.61.

Stosunki służbowe funkcjonariuszów szkoły, którzy otrzymują uposażenie z własnych funduszy szkoły, określi regulamin uchwalony przez senat, a zatwierdzony przez Ministra W.R.O.P.

VI.- Studja i osoby studjujące.

Art.62.

Rok akademicki dzieli się na dwa semestry/półrocza/po 15 tygodni wykładowych lub na trzy trymestry po 10 tygodni każdy. W każdym razie rok szkolny po odliczeniu okresu przeznaczonego na egzaminy winien liczyć . najmniej 180 dni wykładowych.

Art.63.

Osoby studjujące dzielą się na trzy kategorie: a/studenci tj.osoby, które ukończyły ogólno-kształcącą szkołę średnią państwową lub szkołę prywatną tego samego typu, mającą prawo wydawania świadectw uznanych przez Min.za równorzędne ze świadectwami szkół państwowych, b/wolni słuchacze tj.osoby dopuszczone do studjów w ramach ogólnego porządku studjów mimo braku dyplomu ukończenia szkoły średniej typu określonego w ustępie pod a/,- c/nadzwyczajni słuchacze tj.uczestnicy studjów specjalnych, organizowanych na zasadzie art.8. ust.3 niniejszej ustawy.

/2/Do studjowania w charakterze studentów na wydzia-

zach artystycznych oraz w szkołach artystycznych mogą być też dopuszczone osoby odznaczające się specjalnymi zdolnościami w dziedzinie sztuki, które ukończyły seminarjum nauczycielskie lub średnią szkołę zawodową.

/3/ Absolwenci zagranicznych szkół średnich mogą być przyjęci w charakterze studentów, o ile świadectwa tych szkół uznał Minister W.R.O.P. za równoznaczne ze świadectwami polskimi.

Art. 64.

/1/ Minister jest władny ograniczyć na wniosek rady wydziałowej liczbę przyjęć studentów każdorazowo na przeciąg jednego roku akademickiego.

/2/ W razie ograniczenia liczby przyjęć studentów rada wydziałowa może ograniczyć również przyjmowanie nowych wolnych słuchaczy.

Art. 65.

Rady wydziałowe mogą z pośród różnych typów szkół średnich ogólno-kształcących oznaczyć te, których świadectwa uprawniają bezwarunkowo do wpisu w poczet studentów danego wydziału, co do pozostałych zaś typów wprowadzić egzaminy wstępne. Odnośne uchwały wymagają zatwierdzenia przez Ministra W.R.O.P.

Art. 66.

Nauczanie w szkołach akademickich obejmuje wykłady i ćwiczenia prowadzone pod kierunkiem profesorów lub docentów. Porządek studiów na poszczególnych wydziałach normują specjalne przepisy, wydawane przez Ministra W.R.O.P. w formie rozporządzeń.

Art. 67.

/1/ Studja specjalne przy szkołach akademickich mają przede wszystkim na widoku zastosowanie nauki do potrzeb społeczeństwa współczesnego, a zwłaszcza ziemi, na której uczelnia leży.

/2/Studja specjalne mogą mieć charakter wydziałowy, międzywydziałowy i międzyuczelniany. W tym ostatnim wypadku jednak muszą być związane z jedną ze szkół akademickich.

/3/Studjum utrzymywane z funduszków państwowych może być otwarte na wniosek rady wydziałowej, przedstawiony przez senat Ministrowi do zatwierdzenia.

/4/Studjum utrzymywane z funduszków własnych szkoły akademickiej może być otwarte na wniosek rady wydziału zatwierdzony przez senat, a podany Ministrowi do wiadomości.

Art. 68.

/1/Każde studjum specjalne posiada swój statut, który określa jego organizację, program naukowy oraz egzaminy i dyplomy. Statut uchwała rada wydziału, a senat przekazuje Ministrowi do zatwierdzenia.

/2/Specjalne studja dostępne są w ramach statutów także dla osób nie posiadających warunków studjowania w charakterze studentów szkół akademickich.

Art. 69.

Każdy, kto wpisuje się do szkoły akademickiej w charakterze studenta winien dopełnić imatrykulacji.

Student zapisany otrzymuje odpowiednie zaświadczenie czyli legitymację oraz książeczkę legitymacyjną, w której zapisuje się wszystkie dane, dotyczące przebiegu studjów/wykłady, ówoczenia, ich wyniki, egzaminy oraz zachowanie się/kary dyscyplinarne/.

Art. 70.

Student może przenieść się do innej szkoły akad. po uzyskaniu świadectwa odejścia, które wydaje się w formie adnotacji w książeczce legitymacyjnej.

Art. 71.

/1/Studentenci mają prawo wyboru wykładów, przyczem mogą

zapisywać się na wykłady innych wydziałów.

/2/ Aby być dopuszczonym do udziału w ćwiczeniach, student musi uzyskać pozwolenie profesora kierującego ćwiczeniami.

/3/ Jednak przepisy normujące porządek studjów i warunki uzyskania dyplomu mogą ustanowić obowiązek odbywania studjów wedle pewnego wyboru wykładów i ćwiczeń w pewnej kolejności i oznaczonej ilości godzin i trymestrów/semestrów/.

Art. 72.

/1/ Student ma prawo ubiegania się o akademickie stopnie naukowe.

/2/ Szkoły akad. nadają dwa stopnie naukowe: niższy i wyższy. Wyższy stopień tj. doktorat można otrzymać po uzyskaniu stopnia niższego, złożeniu egzaminów doktorskich i przedłożeniu pracy naukowej wykonanej w języku polskim, łacińskim lub języku wykładowym przedmiotu z zakresu którego praca jest napisana. W drodze wyjątku może być przyjęta także praca napisana w innym języku obcym, o ile Minister W.R.O.P. wyrazi swą zgodę.

/3/ Student, który pracował w instytucie z dobrym wynikiem i odznacza się pilnością oraz specjalnymi uzdolnieniami, może otrzymać po ukończeniu studjów niezależnie od dyplomu - zaświadczenie od kierownictwa instytutu, kwalifikujące wyniki jego pracy naukowej oraz jego specjalne uzdolnienia. Władze państw. i samorządowe winne przy przyjmowaniu do służby kandydatów z wykształceniem akademickim brać pod uwagę zaświadczenie instytutów, a po przyjęciu do służby dołączać je razem z innymi dowodami wykształcenia do aktów osobowych kandydata.

czinione doświadczenia do przystąpienia do służby państw. i samorządowej

Art. 73.

/1/Wolni słuchacze, w miejsce aktu imatrykulacji, składają pisemne przyrzeczenia przestrzegania obowiązujących przepisów oraz zarządzeń władz akad.

/2/Wolni słuchacze mają prawo wyboru wykładów w tym samym zakresie co studenci. Do udziału w ćwiczeniach mogą być dopuszczeni tylko w miarę wolnych miejsc po uwzględnieniu wszystkich zgłoszeń studentów.

Art. 74.

/1/Studenti i wolni słuchacze opłacają:

- a/ wpisowe tj. opłatę jednorazową pobieraną od nowo-wstępujących do danej szkoły akad.,
- b/ roczną opłatę szkolną,
- c/ opłaty instytutowe: 1/biblioteczną, 2/za ćwiczenia i laboratorja.

/2/Wysokość opłat wymienionych pod a/, b/, c/, ustala Minister W.R.O.P. po wysłuchaniu senatów i państw. rady naucz. ustanawiając normy dla poszczególnych typów zależnie od natury i kosztów urządzeń i środków naukowych.

/3/Z rocznych opłat szkolnych tworzy się fundusz własny szkoły, przeznaczony na popieranie celów naukowych i społecznych, związanych z zadaniami szkoły.

/4/Osoby, przystępujące do egzaminów uiszczają specjalne opłaty egzaminacyjne ustalone w odnośnych rozporządzeniach Ministra W.R.O.P. i opartych na ich podstawie zarządzeniach władz akademickich.

Art. 75.

/1/Dzieci profesorów i docentów studjujące w szkołach akad. wolne są od rocznej opłaty szkolnej.

/2/Senat na wniosek rad wydziałowych może w wyjątkowych na uwzględnienie zasługujących wypadkach zwolnić studenta od opłaty rocznej i opłat za ćwiczenia i la-

boratorja.

/3/Rady wydziałowe mogą ponadto niezamocnym a pilnym studentom udzielać odroczenia opłat wymienionych w poprzednim ustępie do czasu, w którym osiągną stanowiska, umożliwiające im spłatę - nie dłużej jednak, jak na lat 10 od ostatniego odroczenia. W żadnym razie ilość odroczeń łącznie nie może przekraczać 10% wszystkich zobowiązanych do opłat studentów danego wydziału.

/4/Zwolnienia od opłat egzaminacyjnych normują przepisy o egzaminach.

Art. 76.

/1/Studentów i wolnych słuchaczy, którzy naruszają niniejszą ustawę lub zarządzenia na jej podstawie wydane albo też zachowują się w sposób uwłaczający godności akad., pociąga się do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

/2/Za przekroczenia określone w ustępie pierwszym nakłada się następujące kary: a/upomnienie, b/nagana, 3/niezaliczenie bieżącego trymestru, 4/niezaliczenie trzech trymestrów lub 2 semestrów, 5/pozbawienie prawa ubiegania się o stopnie akademickie na czas ograniczony lub na stałe, 6/wydalenie ze szkoły na czas ograniczony lub na stałe, 7/pozbawienie prawa studjowania we wszystkich szkołach akad. polskich.

Art. 77.

/1/Władzami dyscyplinarnymi są: senat i rektor, a w wypadkach określonych art. 19 i 28 niniejszej ustawy dziekan. Senat orzeka o nałożeniu kar wymienionych pod e, f, g, oraz rozstrzyga odwołanie przeciw decyzjom rektora za pośrednictwem sądu dyscypl. Decyzja sądu dyscyplinarnego oraz decyzje rektora wzgl. dziekana dotyczące kary upomnienia są ostateczne.

/2/Sąd dyscyplinarny składa się z przewodniczącego,

jego zastępcy i 5 członków, wybieranych przez senat na okres 2 lat akad. Sąd orzeka w kompletach złożonych z przewodniczącego lub jego zastępcy i 2 członków powoływanych kolejno przez przewodniczącego.

/3/ Kary dyscyplinarne z wyjątkiem kary upomnienia wpisuje się do książeczki legitymacyjnej.

Art. 78.

/1/ Studenci mają prawo zakładania stowarzyszeń akad. Nazwa stowarzyszenia akad. służy tylko takim stowarzyszeniom, które poddadzą się przepisom niniejszej ustawy. Ogólne przepisy o stowarzyszeniach i nadzorze policyjnym nie mają zastosowania do stowarzyszeń akademickich.

Art. 79.

/1/ Stowarzyszenia akademickie nie mogą mieć celów politycznych.

/2/ W charakterze członków zwyczajnych mogą należeć do nich tylko studenci i wolni słuchacze oraz członkowie gromad nauzyielskich szkół akad.

Art. 80.

/1/ Do powstania stowarzyszenia akademickiego wymagane są: a/ zatwierdzenie statutu przez senat, b/ ustanowienie kuratora.

/2/ Stowarzyszenia obejmujące studentów i wolnych słuchaczy różnych szkół akademickich, muszą uzyskać zatwierdzenie statutu przez Ministra W.R.O.P. na wniosek jednego senatu i po zasięgnięciu opinii P.R.N. Otwarcie wydziału w poszczególnej szkole wymaga zgłoszenia w senacie.

/3/ Zmiany statutu zatwierdza senat, stowarzyszeń międzyuczelnianych Minister.

Art. 81.

/1/ Opiekę i nadzór nad stowarzyszeniami akad. wykonywa

senat, który dla każdego stowarzyszenia wyznacza kuratora. Funkcję kuratorów pełnią profesorowie i docenci. Przyjęcie tej funkcji nie jest obowiązkowe.

/2/ Stowarzyszenie, które pozbawione jest kuratora dłużej, jak 2 miesiące, ulega rozwiązaniu.

/3/ Sposób wykonywania nadzoru nad stowarzyszeniami wymienionymi w art. 80 ust. 2 niniejszej ustawy reguluje rozporządzenie Ministra W.R.O.P.

Art. 82.

Stowarzyszenie akad. obowiązane jest z początkiem roku akad. podać do wiadomości rektora adres lokalu i listę członków zarządu stowarzyszenia i w ciągu roku donieść o każdej zmianie adresu i składu osobowego zarządu.

Art. 83.

Członkowie zarządu stowarzyszeń akad. ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za działanie stowarzyszenia sprzeczne z ustawą, statutem stowarzyszenia wzgl. z zarządzeniami władz akad. Senat jest władny w tych wypadkach na wniosek rektora lub kuratora zawiesić w urzędowaniu zarząd stowarzyszenia i poruczyć tymczasowe kierownictwo wyznaczonym przez siebie członkom stowarzyszenia. W wypadkach nie cierpiących zwłoki to samo uprawnienie służy kuratorowi. Zarządzenie kuratora o zawieszeniu zarządu traci jednak swą moc, jeżeli nie zostanie zatwierdzone przez senat do dni 14. Senat może również rozwiązać stowarzyszenie, jeżeli działalność jego narusza ustawy lub przekracza zakres działania określony w statucie albo gdy dalsze istnienie nie da się pogodzić z dobrem szkoły.

Art. 84.

/1/ Zebrania zwoływane przez organy stowarzyszeń akademickich podlegają powszechnym przepisom o zgromadzeniach, jeśli odbywają się poza obrębem terytorjum pod-

legającego władzy porządkowej rektora i bez udziału kuratora.

/2/W murach szkoły akademickiej mogą się odbywać nadto inne zebrania młodzieży, tylko za każdorazowym zezwoleniem rektora. Na każdym zebraniu winien być obecny delegat rektora.

/3/Wszyscy uczestnicy zebrania podlegają zarządzeniom władz uczelni, w obrębie której zebranie się odbywa.

/4/Na zgromadzeniu można omawiać tylko sprawy ściśle związane z życiem akad. zgodnie z zapowiedzianym porządkiem obrad.

/5/Delegat rektora może w każdej chwili zgromadzenie rozwiązać.

Art. 85.

Stanowisko słuchaczy nadzwyczajnych/prawa, obowiązki i odpowiedzialność dyscyplinarną/normują specjalne przepisy, dotyczące organizacji poszczególnych studiów specjalnych.

VII.- Majątek własny.

Art. 86.

Majątek własny szkoły składa się: 1/z mienia, które szkoła kiedykolwiek otrzymała lub otrzyma w drodze darowizny, zapisu, spadku albo innego tytułu prywatnoprawnego, 2/z nabytków pochodzących z mienia wymienionego pod 1/ i 3/z funduszu uzyskanego z rocznych opłat szkolnych.

Art. 87.

Rozporządzanie majątkiem szkolnym należy do senatu. Do niego należy w szczególności pozbywanie i zamiana nieruchomości oraz przyjmowanie spadków i zapisów. Przyjmowanie darowizn, o ile nie są one związane żadnymi obciążeniami, może senat przekazać dziekanom

i kierownikom instytutów.

VIII.- Nadzór.

Art. 88.

Ministrowi W.R.O.P. jako władzy nadzorczej służą następujące uprawnienia:

- a/ zatwierdzanie uchwał władz akad.,
- b/ wykonywanie kontroli nad zarządem majątku państwowego w ramach rozp. Prez. Rzplitej oraz nadzór nad legalnością zarządu majątku własnego szkoły,
- c/ czuwanie nad tem, aby władze działały zgodnie z prawem,
- d/ rozstrzyganie odwołań od decyzji senatu i rad wydziałowych.

/2/Odwołanie służy osobom interesowanym we wszystkich sprawach z wyjątkiem orzeczeń dyscyplinarnych senatu, decyzyj, które opierają się na ocenie naukowej oraz spraw, w których w myśl przepisów szczegółowych władze akad. decydują ostatecznie.

/3/Odwołanie wnosi się za pośrednictwem rektora lub dziekana w przeciągu 14 dni od ogłoszenia lub doręczenia decyzji.

Art. 89.

Władze akad. mają obowiązek przedstawiania Ministrowi W.R.O.P. oraz jego delegatom sprawozdań i udzielania informacji, a w szczególności przedkładania protokołów zebrań ogólnych, posiedzeń senatu i rad wydziałowych.

Art. 90.

Od decyzyj Ministra W.R.O.P., które naruszają uprawnienia szkoły akad. przysługuje jej skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego. W imieniu szkoły wnosi skargę rektor na podstawie upoważnienia udzielonego mu przez senat wzgl. radę wydziałową.

Państwowa Rada Naukowa

Art. 91.

/1/W naczelnej Radzie Oświaty i Szkolnictwa, której statut ustali osobna ustawa, samodzielna sekcja pod nazwą Państwowej Rady Naukowej - jest organem doradczym Ministra W.R.O.P. w zakresie szkolnictwa wyższego i popierania nauki.

/2/Skład P.R.N. jest następujący:

a/ senaty uniwersytetów wybierają po 2 delegatów, inne szkoły wyższe po jednym,

b/ Pol. Akademia Umiejętności wysyła 2 delegatów, towarzystwa naukowe oznaczone przez Ministra po jednym,

c/ związki zawodowe profesorów wyższych uczelni wysyłają delegatów, których liczba nie może przekroczyć połowy ilości delegatów Akademii Um. i Tow. Naukowych.

Związki te i liczbę ich delegatów oznaczy Minister.

d/ członkowie mianowani przez Ministra w liczbie 5, z pośród osób zasłużonych na polu organizacji nauki lub szkolnictwa wyższego.

/3/Mandat członka P.R.N. trwa lat 3 i może być piastowany ponownie.

Art. 92.

Przewodniczącym P.R.N. jest Minister. Dwóch zastępców przewodniczącego oraz sekretarza i jego zastępcę wybiera P.R.N. ze swego grona na okres 3-letni, na pierwszym posiedzeniu swej kadencji zwykłą większością głosów. Pierwszym stale urzędującym zastępcą przewodniczącego może być tylko delegat szkoły akademickiej.

Art. 93.

/1/Minister W.R.O.P. ma obowiązek przedstawić P.R.N. do opinijowania projekty ustaw i rozporządzeń w sprawach

następujących:

- a/ programy naukowe,
- b/ przepisy regulujące porządek studjów i regulaminy egzaminów,
- c/ pragmatyki służbowe i regulaminy dyscyplinarne,
- d/ opłaty szkolne,
- e/ wzajemne stosunki między poszczególnymi kategorjami szkolnictwa,
- f/ plany organizacyjne i finansowe w zakresie popierania nauki i sztuki,
- g/ przepisy o nadzorze nad międzyuczelniami i ogólnopństwowymi stowarzyszeniami akademickimi.

/2/P.R.N.wydaje ponadto opinie w innych sprawach zastrzeżonych dla niej przez ustawy oraz tych,które Minister z własnej inicjatywy jej przedstawi.Na wniosek jednego ze swych członków może rada rozpatrywać wszystkie sprawy wchodzące w zakres jej kompetencji i przedstawiać Ministrowi swą opinię.

Art.94.

/1/P.R.N.zbiera się na plenarną sesję przynajmniej raz na rok,na wezwanie przewodniczącego.

/2/Stały komitet P.R.N.zastępuje ją w okresach między sesjami we wszystkich sprawach wyjąwszy te,które rada wyraźnie zastrzeże dla plenarnego zebranie oraz wydaje opinie samodzielnie w wypadkach przewidzianych przez ustawy.Na ostatniem zebraniu roku szkolnego,stały komitet zdaje sprawę ze swej działalności.

Art.95.

/1/W skład stałego komitetu P.R.N.wchodzą:a/zastępca przewodniczącego i sekretarz,b/4 członków wybranych na

pierwszem posiedzeniu kadencji, na okres jednego roku, zwykłą większością głosów.

/2/ Stały komitet wchodzi jako samodzielna sekcja do Stałego Komitetu Naczelnej Rady Oświaty i Szkolnictwa, który składa się z 12 członków, a którego przewodniczącym jest Minister, a jego pierwszym stale urzędującym zastępcą jest zastępca przewodniczącego P.R.N. - Za wyjątkiem spraw, odnoszących się do szkolnictwa wyższego i nauki, w których decyduje samodzielnie P.R.N. lub jej stały komitet, inne sprawy oświaty i szkolnictwa załatwia N.R.O.S. na posiedzeniach plenarnych lub stały komitet N.R.O.S.

X. - Wyższe uczelnie prywatne.

Art. 96.

/1/ Wyższe uczelnie prywatne mogą uzyskać charakter szkoły akad. w drodze osobnej ustawy o ile: a/ posiadają należyte uposażenie naukowe oraz dostateczną liczbą wykładowców o wysokich kwalifikacjach naukowych, b/ przyjmują w poczet studentów tylko osoby, odpowiadające wymaganiom określonym w art. niniejszej ustawy, c/ plan studjów odpowiada charakterowi akademickiemu szkoły.

/2/ Przed wniesieniem projektu ustawodawczego dotyczącego nadania szkole prywatnej charakteru akademickiego, Minister ma obowiązek wysłuchać opinii rad wydziałowych wszystkich szkół akademickich tego samego lub zbliżonego zakresu nauczania typu oraz P.R.N.

Art. 97.

/1/ Uczelnie prywatne uznane ustawowo za równorzędne ze szkołami akad. posiadają tylko te prawa szkoły akad., które ustawa wyraźnie im nada. Prawo habilitowania może być udzielone szkołom posiadającym już inne prawa akad. nie wcześniej jak po 10 latach od nadania im cha-

rakteru a.

/2/Obsadzenie katedr w szkołach prywatnych odbywa się za zgodą Min. WRO.P, który winien wysłuchać opinii P.R.N.

/3/Statut uczelni prywatnej o charakterze akad. podlega również zatwierdzeniu przez Ministra W.R.O.P. po wysłuchaniu opinii P.R.N.

XI.- Postanowienia końcowe i przejściowe.

Art. 98.

Mandaty profesorów honorowych piastujących w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy urzędy i funkcje akademickie wygasają z dniem 30 września 1932.

Art. 99.

W okresie przejściowym dopóki nie zostanie przeprowadzona regulacja stosunków majątkowo-prawnych domów profesorskich i studenckich wybudowanych w okresie 1920-1930 z funduszków publ. Minister W.R.O.P. władny jest ustalać corocznie zasady rozdziału sum, wpływających do kas szk. akad. z tytułu rocznej opłaty szkolnej.

Art. 100.

Zanim zacznie działać normalnie N.R.O.S., Państwowa Rada Naukowa działa samodzielnie w zakresie szkolnictwa wyższego i nauki w ramach niniejszej ustawy.

Art. 101.

/jak art. 112 ustawy znowelizowanej/

Art. 102.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministr. W.R.O.P

Art. 103.

/1/Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1.VII.1932

/2/Równocześnie tracą moc obowiązującą ustawa z 12 lipca 1920 o szkołach akad./Dz.U.494/wraz z nowelami oraz wszystkie przepisy dotyczące przedmiotów unormowanych ustawą niniejszą o ile są sprzeczne z jej postanowieniami.

Gabinetu Numizmatycznego Mennicy Państwowej Warszawa - Praga
ul. Markowska 18.

W okresie sprawozdawczym Gab. Num. powiększał swe zbiory przez ofiary, zakupy oraz depozyty. Gab. Num. nabył m. in. wykopalisko talarów hiszpańskich oraz holenderskich z w. XVII.

Tow. Numizmatyczne Warszawskie zdeponowało swe zbiory w Gab. Num. W skład depozytu wchodzi: zbiór monet polskich składający się z 427 egz. zbiór medali i medalików rel. - 14 egz., zbiór pieńczędzy papierowych, stemple i biblioteka.

Wśród ofiar wpłynął piękny dar złożony przez spadkobierców gen. Jochera za pośrednictwem Sędziego K. Berezowskiego - składający się z 31 monet polskich. Zawiera on półtalary: kontrasygnow. Zygm. Aug. 1564 oraz toruński Zygm. III. 1630, talar elbląski J. Kazimierza 1651, dwutalar gd. 1650, złotówkę Michała Kor. i inne - oszacowane ogółem na sumę 1320 zł.

Gab. Num. wziął udział w Wystawie Polskich Medaljerów zorganizowanej przez Poznańskie Tow. Num. w Pradze Czeskiej wysyłając swe eksponaty w postaci medaljonów, medali, plakiet oraz monet.

W okresie czasu od dn. 1 paźdz. 1931 do dn. 1 kwietnia 1932 r. złożyli dary na rzecz Gab. Num.

P. P. Bisier odpis dokumentu w sprawach mennicznych z r. 1826; A. Madeyski 3 próbne odbitki medali; S. Markowski - pudełko do kompletu monet z r. 1831; B. Ostrowski 1319 gr. monet miedź. niklow. i żelaznych; X. Stefański - 541 różnych monet; A. Pachonński - 2 odręczne rysunki monet Ks. Warszawskiego - projekt z r. 1819; Warsz. Tow. Num. - 2760 gr. monet srebrnych i miedzianych; Związek Numizm. Lwowskich - 8145 gr. monet miedzianych, niklowych i żelaznych.

Informacje

M o n e t y z ł o t e

W Polsce Odrodzonej moneta złota została wprowadzona ustawą z dn. 30 kwietnia 1924 r. D. U. Nr. 37. Przewiduje ona emisję waluty złotej w monetach 10, 20, 50 i 100 złotych 900 próby. Waga tych monet ustalono na 3,225 - 6,451 - 16,129 i 32,258 gramów. Średnice: 19-21-28-35 milim. System ten jest oparty na zasadach przyjętych przez Unię Łacińską. Monetę złotą Państwo odbijać może w ilości nieograniczonej.

Z powyższych monet wybite zostały tylko 10 i 20 złotych według projektu Z. Trzcinskiej - Kamińskiej. Awers przedstawia stylizowanego orła / pierwotnie obecnie obowiązującego godła / w otoku napis Rzeczpospolita Polska - 10 lub 20 złotych; na str. odwrotnej pop. Bolesława Chrobrego w lewo w koronie - w otoku napis: Bolesław Chrobry 1025-1925.

Monety te były wybite w r. 1925 w ilości 50050 sztuk 10 zł. oraz 27240 sztuk 20 złotych. Zostały one przekazane Bankowi Polskiemu / B. P. Skarbiec Emisyjny W-wa ul. Bielańska / i są tam do nabycia w drodze wymiany na złoto w ilości 2 sztuk / 10 i 20 zł / na osobę. W chwili obecnej znajduje się w B. P. 24510 szt. 10 zł. oraz 24510 szt. 20 zł.

Ustawa z dnia 13 paźdz. 1927 r. D. U. Nr. 88 zmieniła system monetarny skutkiem czego monety poprzednio wybite utraciły charakter monet obiegowych stając się raczej pamiątkowymi. Nowa ustawa przewiduje wybijanie monet złotych 900 próby wartości 25 zł. / dukat / 50 zł. oraz 100 zł. Waga ich ustalono na 4,688 - 9,377 i 18,754 gramów. Średnice: 19,5 - 24 - 30 milim.

Do chwili obecnej monety te nie były jeszcze wybijane, jak również wzory ich nie są ustalone.

W Gab. Numizmatycznym nabyć można nast. monety i medale:

- 1/ Monety próbne i pamiątkowe Mennicy do wyczerpania ich zapasu cennik "e"
- 2/ Monety obiegowe bite stemplem polerowanym, po cenie nominalnej. Obecnie można nabyć komplety z lat 1930, 1931 oraz 1932. W skład kompletu wchodzi monety 1, 2 i 5 groszy oraz 5 złotych, w r. 1930 5 zł. zwykle i jubileuszowe.
- 3/ Dublety monet i medali polskich ze zbiorów Gab. Num. Dublety są do przejrzania w Gab. Num. Cennika drukowanego niema.
- 4/ Zbiorki monet miedzianych Księstwa Warszawskiego w cenie złot. 4,30 gr. Komplet monet żelaznych okupacyjnych / 1916-18 /: Królestwo Polskie i Ost kopiejki - 13 egzemplarzy w cenie zł. 5.
- 5/ Medale: Pam. otw. Gab. Num. z kopją grosza Kaz. W. bronz Ø 28 mm. zł. 1. Jub. G. Bisier; bronz Ø 55 mm. Aumillera odb. 100 egz. " 15. Plakietka pam. 700-locia m. Rapperswila, br. Zmigrodzki " 1.

Gabinet Numizmatyczny posiada na składzie wszelki materiał pomocniczy potrzebny przy porządkowaniu i przechowywaniu zbiorów numizmatycznych. Ostatnio zostały obniżone ceny tekturowych podkładek do monet.

Wprowadzono nowy typ torebki o szczegółowych rubrykach oraz tanię pudełka do kopert. Obecnie nabyć można w Gab. Num.

1/ Kartki katalogowe, odpow. porubrykowane każda na 44 num. do zestawienia katalogów każdej wielkości. Cena 4 gr. za kartkę. Egz. oka bezpłatnie.

2/ Podkładki do monet wycinane mechanicznie z tektury w 7 wielkościach spec. zastosowane do monet polskich. Sprzedaż w paczkach po 25 sztuk. Wymiar 1 - cena 1 zł. 75 gr. za paczkę. Wymiar 2 i 3 - 1 zł. 25 gr. Wymiar 4, 5 i 6 - 1 zł. Wymiar 7 i 8 - 75 gr. komplet okazowy bezpłatnie.

3/ Torebki do monet nazewnatrz porubrykowane w cenie 2 zł. za 100 sztuk wymiar 4,7 x 4,7 cm. 1 typ /dawny/ rubryki mniej szczegółowe - typ 2 rubryki bardziej szczegółowe. Egzemplarze okazowe bezpłatnie.

4/ Pudełka blaszane wymiarów 5x25x6 cm, dostosowane do torebek wyżej wymienionych. Cena pudełka z pokrywką 3 zł. 50 gr. Pudełko tekturowe tych samych wymiarów z pokrywkami 50 gr. pudełko.

5/ W Gab. Num. znajdują się w komisyjnej sprzedaży szafki do zbiorów numizmatycznych mieszczące do 2000 egz. Szafka wykonana z drzewa bukowego fornier. dębem. Zawiera 30 szufladek o wymiarach 41 x 26 cm, z czego 25 o głębokości 1 cm i 5 o głębokości 1,5 cm, oraz jedną większą szufladę o głębokości 15 cm. Wymiary zewnętrzne: szerokość 45 cm, głębokość 31 cm, wysokość 64 cm.

Przedmioty zamówione Gab. Num. przesyła za zaliczeniem poczt. lub po nadesłaniu należności. Za granicę i na teren W.M. Gdańska po nadesłaniu należności.

Fundusze powstałe ze sprzedaży przedmiotów wyżej wymienionych przeznaczone są na cele Gab. Num.

W Gab. Num. nabyć można sprawozdanie z organizacji i działalności Mennicy Państwowej za lata 1924 - 1926; oraz za lata 1927 - 1930. Cena każdego sprawozdania - 4 zł.

Na żądanie Gab. Numizmatyczny dostarczy bezpłatnie:

- a/ spis monet obiegowych polskich wyb. od powst. Mennicy za czasów ostatnich.
- b/ Spis monet próbnych i pamiątkowych od r. 1922 do czasów ostat.
- c/ Spis medali wybitych przez mennicę z podaniem źródła ich nabywania.
- d/ Cennik wyrobów artystycznych Mennicy /medali i plaket /
- e/ Cennik monet próbnych i pamiątkowych Mennicy.
- f/ Spis plaket wybitych przez Mennicę od r. 1923 do czasów ostat.
- g/ Sprawozdanie z organizacji Gab. Num. za czas 1927 - 1930.

W ubiegłym czasie wybito w Warsztatach Mennicy następujące

ale:

78. Franciszek Bicsiadecki - projekt Wójtowicza \varnothing 55 mm. zamawia R. Mekicki - Lwów, Rynek 6.

79. Gen. Kazimierz Pułaski - projekt Aumillera \varnothing 40 mil. zamawia p. T. Mac Donald - Waszyngton.

Wszelką korespondencję kierować należy pod adresem wymienionym na wstępie komunikatu.

Kustosz Gab. Num. Władysław Terlocki, urzęduje w poniedziałki środy i piątki od godz. 9 rano do 3 pp. w lokalu Mennicy Państwowej tel. 10-15-93 oraz 10-15-94.

Zbiory Gab. Num. są dostępne dla zwiedzających bezpłatnie od godz. 10 rano do 2 po poł. w poniedziałki, środy i piątki.

Gabinet Numizmatyczny prosi adresata o rozpowszechnianie niniejszego komunikatu wśród zbieraczy.

Warszawa, dnia 1 kwietnia 1932 r.

POLSKI ZWIĄZEK BADANIA MATERJAŁÓW

Już przed wojną światową istniała międzynarodowa organizacja, wiążąca narodowe (państwowe) związki osób i instytucyj, zajmujących się badaniem materiałów technicznych. Organizacja ta urządzała kongresy międzynarodowe, poświęcone naukowym podstawom prób materiałów oraz sprawom udoskonalenia i ujednostajnienia metod badania.

Wojna światowa rozbiła tę organizację, jak wiele innych, ale w parę lat po zawarciu pokoju wskrzeszono ją w Szwajcarii dzięki energii i inicjatywie, przedewszystkiem prof. M. Roš'a, dyrektora Szwajcarskiego Zakładu Badania Materiałów (Eidg. Materialprüfungs-Anstalt, skr. E. M. P. A.).

Tak powstał „Nowy Międzynarodowy Związek Badania Materiałów” (Nouvelle Association Internationale pour l'Essai des Matériaux; New International Association for the Testing of Materials; Neuer Internationaler Verband für Materialprüfung).

Związek ten urządził już dwa Kongresy międzynarodowe: w Amsterdamie (1927) i w Zurychu (1931) oraz wydał 4 tomy prac. Do Związku wchodzi obecnie przedstawicielstwa 30 państw, w których, po większej części, istnieją „Związki Narodowe” (państwowe).

W Polsce do niedawna nie było takiego związku, więc szereg osób i instytucyj, pracujących u nas na tem polu, przystąpił do Związku Międzynarodowego na własną rękę, dzięki czemu ów Związek powołał do Stałego Komitetu Międzynarodowego, wyłonionego przed Kongresem Amsterdamskim, także i członka Polaka w osobie prof. M. T. Hubera, dając mu przez to niejako mandat zorganizowania Polskiego Związku Badania Materiałów.

Jednoczesna inicjatywa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, poparta bardzo wydajnie przez Ministerstwo Spraw Wojskowych, ułatwiła dojście do skutku tej organizacji, która po zatwierdzeniu Statutu przez Komisarjat Rządu dnia 30 czerwca 1933 r., wybrała tymczasowy Zarząd w składzie następującym:

Przewodniczący: *Prof. Dr. M. T. Huber.*

Zastępca przewodniczącego: *Prof. Inż. M. Nestorowicz i Płk. dypl. inż. O. Czuruk.*

Sekretarz generalny: *Inż. St. Czaplicki.*

Zastępca sekretarza: *Inż. A. Chorąży.*

Członkowie Zarządu: *Inż. Tadeusz Brzozowski, Prof. Dr. Jan Czochralski, Kpt. inż. Jan Dąbrowski, Inż. Antoni Eiger, Dr. Inż. Jerzy Nechay, Inż. Zygmunt Rudolf, Inż. Szczekowski Czesław, Płk. inż. Stanisław Witkowski, Inż. Tadeusz Włodek, Prof. dr. Jerzy Welter.*

Komisja Rewizyjna: *Inż. Eugenjusz Berger, Inż. Zygmunt Leppert, Inż. Czesław Olszyński.*

Zarząd ten zaprasza wszystkie instytucje i osoby, pracujące na polu badania materiałów lub zainteresowane tem, do zapisywania się do Związku.

W najbliższym czasie będzie zwołane Walne Zgromadzenie członków, któremu Zarząd przedstawi program działalności Związku i który, po wybraniu Zarządu definitywnego, zadecyduje o przystąpieniu do Związku Międzynarodowego.

Zarząd Polskiego Związku Badania Materiałów prosi o nadsyłanie zgłoszeń pod adresem: Warszawa. Politechnika, Wydział Mechaniczny, I Katedra Mechaniki. Prof. Maksymiljan Huber.

Przewodniczący:

(—) *Prof. Dr. Maksymiljan Huber*

WYCIĄG ZE STATUTU

POLSKIEGO ZWIĄZKU BADANIA MATERJAŁÓW.

I. Nazwa, siedziba, teren działalności, stan prawny.

§ 1.

Stowarzyszenie nosi nazwę: „Polski Związek Badania Materjałów”.

§ 2.

Terenem działalności Związku jest Rzeczpospolita Polska, siedzibą m. Warszawa.

§ 3.

Związek stanowi osobę prawną, może posiadać majątek ruchomy i nieruchomy, a tem samem może nabywać i sprzedawać nieruchomości. Posiada własną pieczęć z napisem i godłem.

II. Zadania.

§ 4.

Związek ma za zadanie:

- a) rozwój nauki o badaniu materjałów,
- b) współpracę instytucyj, oraz osób zainteresowanych badaniem materjałów,
- c) utrzymanie łączności z pokrewnymi instytucjami zagranicą, a w szczególności z Międzynarodowym Związkiem badania materjałów.

§ 5.

Związek spełnia powyższe zadania przez:

- a) organizację zjazdów i zebrań fachowych,
- b) tworzenie sekcyj i komisyj, poświęconych zagadnieniom z zakresu: badania materjałów,
- c) tworzenie oddziałów prowincjonalnych,
- d) wydawanie publikacyj własnych i subwencjonowanie publikacyj prac członków Związku,
- e) branie udziału w międzynarodowych zjazdach Związków badania materjałów przez organizację własnej delegacji i przygotowanie referatów.

III. Członkowie, ich prawa i obowiązki.

§ 6.

Związek składa się z członków zwyczajnych i honorowych.

§ 7.

Członkiem zwyczajnym Związku może być:

- a) osoba pełnoletnia pracująca na polu badania materjałów i przyjęta przez Zarząd Związku,
- b) instytucje zainteresowane badaniem materjałów.

§ 8.

Godność członka honorowego może być na wniosek Zarządu Związku przyznana przez Walne Zebranie większością $\frac{2}{3}$ głosów obecnych (§ 19).

§ 9.

Członkowie zwyczajni i honorowi mają prawo:
a) korzystania z instytucyj, urządzeń i agend Związku,

b) bywania i zabierania głosu na zebraniach Związku,

c) udziału czynnego i biernego w wyborach na urzędy Związku i głosowania.

§ 10.

Członkowie Związku opłacają wpisowe Zł. 5.— Składka miesięczna wynosi dla osób fizycznych Zł. 2.—, dla instytucyj oraz osób prawnych Zł. 10.— Członkowie honorowi są zwolnieni z płacenia wpisowego i składki.

§ 11.

Członkowie obowiązani są do brania udziału w pracach Związku i stosowania się do jego statutu i regulaminu.

§ 12.

Utrata praw członkowskich następuje:

- a) na osobiste życzenie zgłoszone na piśmie,
- b) na skutek postanowienia Zarządu, przyczem członkowi przysługuje prawo odwołania się do Walnego Zebrania.

Uwaga: W obu wypadkach obowiązuje uregulowanie zaległych składek.

IV. Fundusze Związku.

§ 13.

Fundusze Związku składają się:

- a) ze składek i wpisowego od członków,
- b) z darowizn i zapomóg,
- c) z dochodu z agend,
- d) z dochodu z majątku Związku.

V. Władze Związku.

§ 14.

Władzami Związku są:

- a) Walne Zebranie członków Związku,
- b) Zarząd (Prezes, 2 wiceprezesów, sekretarz generalny i 10 członków Zarządu),
- c) Komisja Rewizyjna.

ZWIĄZEK HISTORYKÓW SZTUKI

Kraków, dnia 26 września 1934 r.

Przed kilku dniami rozeszliśmy po jednym egzemplarzu krakowskiego i warszawskiego projektu statutu wszystkim uczestnikom Zjazdu, by dać im możliwość wczesnego zorientowania się w tej ważnej sprawie. Zawiadamiamy, że czas trwania referatów został ograniczony do 20 minut, korreferatów do 10 minut, tak, by po każdym z nich mogła mieć jeszcze miejsce dyskusja.

Zniżki kolejowe otrzymają uczestnicy Zjazdu na drogę powrotną w wysokości 50% od taryfy normalnej. Ze zniżek tych mogą korzystać także osoby towarzyszące członkom Zjazdu, które opłacą kartę uczestnictwa gościa Zjazdu w wysokości 3 zł. Goście będą mogli wziąć udział w wycieczkach w trzecim dniu Zjazdu.

Kwatery dla uczestników Zjazdu zarezerwowano w hotelach: "Francuskim" /droższe/ i "pod Różą" /tańsze/ w wysokości opłaty oznaczonej przez członków reflektujących na kwatery w hotelach.

Za Zarząd:

Sekretarz:

Prezes:

Z. Łakociński

/-/ Prof. Dr. Tadeusz Szydłowski

/Dr. Zygmunt Łakociński/

PROJEKT STATUTU ZWIĄZKU HISTORYKÓW SZTUKI.

I. Nazwa, siedziba, cel i środki Związku.

Art. 1.

Nazwa Związku brzmi: Związek Historyków Sztuki. Związek jest osobą prawniczą, siedzibą jego jest Kraków. Działalność jego rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej. Związek dzieli się na oddziały tworzone w miarę potrzeby w innych miastach Rzplitej.

Art. 2.

Zadaniem Związku jest : 1/ popieranie rozwoju polskiej historii sztuki, 2/ obrona interesów zawodowych, 3/ budzenie w społeczeństwie polskim miłości i poszanowania dla polskich tradycji kulturalnych i artystycznych, 4/ utrzymywanie łączności pomiędzy zrzeszonymi w Związku historykami sztuki i wzajemne informowanie się o podjętych pracach i wynikach badań naukowych na polu historii sztuki.

Art. 3.

Środkami do tego celu są: 1/ obrona interesów zawodowych a w szczególności czuwanie nad właściwym obsadzeniem posad wymagających fachowej wiedzy i przygotowania w zakresie historii sztuki, 2/ wydawnictwo pisma periodycznego poświęconego historii sztuki, oraz specjalnych wydawnictw naukowych i popularyzatorskich w zakresie historii sztuki, tudzież akcja w sprawie nauczania historii sztuki w szkolnictwie średnim, 3/ organizowanie zjazdów historyków sztuki w Polsce, 4/ urządzenie odczytów publicznych i posiedzeń naukowych, 5/ udzielanie zapomóg na badania naukowe, oraz przedsięwzięcie ekspedycji naukowych, 6/ udzielanie informacji fachowych i zawodowych władzom państwowym i organizacjom społecznym, 7/ reprezentacja nauki historii sztuki za granicą.

Art. 4.

Majątek Związku składa się z funduszu obrotowego i z funduszy o specjalnym przeznaczeniu. Fundusz obrotowy stanowią : 1/ wkładki członków, 2/ dochody z wydawnictw i innych imprez Związku, 3/ dary i subwencje.

Art. 5.

Majątkiem Związku zawiąduje Zarząd Główny i on zatwierdza preliminarz wydatków Oddziałów. Oddziały zatrzymują na swe wydatki część swych dochodów, którą określa corocznie Zarząd Oddziału, resztę zaś przesyłają Zarządowi Głównemu. Wyjątek stanowią dochody specjalne na rzecz Oddziału przeznaczone.

II. Skład Związku.

Art. 6.

Członkowie Związku dzielą się na honorowych, czynnych i nadzwyczajnych. Członkiem honorowym może zostać osoba wybitnie zasłużona na polu pracy w zakresie historii sztuki względnie osoba zasłużona dla rozwoju Związku. Wyboru dokonuje Walne Zgromadzenie na wniosek Zarządu Głównego większością 2/3 głosów

- 2 -

obecnych członków w głosowaniu tajnem. Członkiem czynnym może być obywatel polski mogący się wykazać wyższym stopniem naukowym w zakresie historii sztuki. Mogą nim zostać także osoby, które pracami swymi w zakresie historii sztuki wzbogaciły wiedzę. Członkami nadzwyczajnymi mogą zostać osoby zasłużone na polu muzeologii, konserwatorstwa zabytków i nauk pomocniczych historii sztuki.

Art.7.

Członków czynnych i nadzwyczajnych przyjmuje Zarząd Oddziałów na podstawie pisemnego zgłoszenia popartego przez dwóch członków czynnych w głosowaniu tajnem. O przyjęciu członków zawiadamiają zarządy oddziałów Zarząd Główny, który zatwierdza dokonania wyboru.

Art.8.

Wysokość wkładki rocznej oznacza Zarząd Główny.

Art.9.

Każdy członek ma prawo być obecnym i zabierać głos na posiedzeniach i brać udział w Walnych Zgromadzeniach Oddziału do którego należy i otrzymywać bezpłatnie wydawnictwa Związku, a specjalne wydawnictwa po cenie oznaczonej przez Zarząd Główny.

Art.10.

Członkiem Związku przestaje być : 1/ kto zgłosi wystąpienie, 2/ kogo zarząd oddziału skreśli z powodu zalegania z wkładką dłużej aniżeli przez rok, 3/ kogo Zarząd Główny wykluczy ze Związku na wniosek właściwego oddziału. Uchwała taka wymaga obecności 2/3 pełnej liczby członków Zarządu Głównego i 3/4 głosów na posiedzeniu. Od uchwały tej niema odwołania.

III. Zarząd Główny Związku.

Art.11.

Zarząd Główny jest organem kierującym i wykonawczym Związku odpowiedzialnym przed Walnym Zgromadzeniem. Do jego zakresu działania należy: 1/ załatwianie wszelkich spraw niezastrzeżonych poszczególnym oddziałom, 2/ czuwanie nad prawidłowym tekim czynności oddziałów i utrzymywanie z nimi stałego kontaktu, 3/ porozumiewanie się z władzami w sprawach ogólnych Związku, 4/ redakcja organu Związku przez wyznaczonego w tym celu naczelnego redaktora, który w wypadkach wątpliwych może się odwołać do Zarządu Głównego- to samo prawo przysługuje autorom, 5/ reprezentacja Związku przez wybranego delegata na zjazdy międzynarodowe .

Art.12.

Zarząd Główny składa się z prezesa, dwóch wiceprezesów, z których jeden reprezentować ma oddział warszawski, oraz 6 członków, w tem przynajmniej trzech reprezentujących poszczególne oddziały Związku i 4 zastępców w tem przynajmniej 2 z poza Krakowa. Wyboru Zarządu dokonuje Walne Zgromadzenie. Nowo wybrany Zarząd wybiera z pośród siebie sekretarza, skarbnika, redaktora wydawnictw i delegata dla spraw międzynarodowych. Prezes lub jego zastępca oraz sekretarz, reprezentują Związek

- 3 -

na zewnątrz, zaciągają w jego imieniu zobowiązania majątkowe i podpisują wszelkie pisma i dokumenty.

Art.13.

Członek Zarządu Głównego, który nie może wziąć udziału w posiedzeniu Zarządu, musi o przeszkodzie zawiadomić przewodniczącego Zarządu przynajmniej na trzy dni poprzedzające to celem powołania jego zastępcy, który bierze udział w posiedzeniu z głosem stanowczym. W razie ustąpienia w ciągu roku którego z członków Zarządu Głównego, powołuje prezes w ich miejsce zastępców, których mandat trwa do najbliższego Walnego Zgromadzenia.

Art.14.

Zarząd Główny zbiera się na posiedzenia przynajmniej dwa razy do roku. Ponadto winien prezes zwołać Zarząd Główny na umotywowane żądanie 1/3 członków. Zarząd Główny zwraca w miarę możliwości koszty podróży swym członkom oraz członkom Komisji Rewizyjnej, o ile oni mieszkają poza siedzibą Zarządu. Delegaci oddziałów na Walne Zgromadzenia otrzymają w miarę możliwości zwrot kosztów od zarządów oddziałów.

Art.15.

Do ważności uchwał Zarządu Głównego konieczną jest obecność połowy członków. Uchwały zapadają większością głosów. Prezes głosuje a w razie równości głosów rozstrzyga.

IV. Walne Zgromadzenie.

Art.16.

Walne Zgromadzenie Związku zwołuje Zarząd Główny w drugim miesiącu roku budżetowego do Krakowa lub do miejscowości wyznaczonej przez poprzednie Walne Zgromadzenie.

Art.17.

W Walnym Zgromadzeniu biorą udział z głosem 1/ członkowie honorowi i 2/ członkowie czynni.

Art.18.

Do ważności uchwał Walnego Zgromadzenia potrzebną jest absolutna większość obecnych członków. W braku kompletu następne Walne Zgromadzenie może się odbyć w tym samym dniu po przerwie półgodzinnej bez względu na ilość obecnych członków. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zwołuje prezes Zarządu Głównego na umotywowane żądanie podpisane przez 1/3 ogółu członków Związku.

Art.19.

Do Walnego Zgromadzenia należy: 1/ zatwierdzenie sprawozdania rocznego Zarządu Głównego, 2/ wybór prezesa, wiceprezesa i 6 członków Zarządu Głównego i Komisji Rewizyjnej, 3/ załatwianie wniosków w sprawach Związku, 4/ mianowanie członków honorowych, 5/ zmiana statutu i rozwiązanie

- 4 -

Związku, 6/ rozporządzenia majątkiem Związku, 7/ upoważnienie do zaciągania zobowiązań majątkowych.

V. Komisja Rewizyjna.

Art.20.

Komisja Rewizyjna składa się z 4-ch członków z tych jeden ma być z poza Krakowa. Do czynności Komisji wymagana jest obecność 2 członków.

VI. Oddziały Związku.

Art.21.

W miastach mających przynajmniej 7 członków czynnych, utworzone być mogą Oddziały Związku. Oddziały podlegają Zarządowi Głównemu, któremu mają co roku przedkładać sprawozdania ze swych czynności. Wydawnictwa oddziałów mogą być uskuteczniiane tylko za zgodą Zarządu Głównego. Podania do Władz centralnych państwowych mogą oddziały wносить za pośrednictwem prezydium Związku.

Art.22.

Na czele oddziału stoi Zarząd, składający się z prezesa, jego zastępcy, sekretarza i skarbnika oraz 5 członków, którymi mogą być tylko czynni członkowie Związku. Zarząd oraz dwóch członków komisji rewizyjnej jest wybierany co roku na dorocznym Zgromadzeniu w miesiącu styczniu. Zarząd Oddziału winien przesłać potem Zgromadzeniu sprawozdanie ze swych czynności Zarządowi Głównemu.

Art.23.

Oddziały Związku: 1/ urządzają posiedzenia i zebrania naukowe, 2/ podejmują własne wydawnictwa, 3/ przedstawiają Zarządowi Głównemu wnioski w sprawach Związku, a w szczególności go do mianowania członków honorowych i wykluczenia członków.

Art.24.

Krakowscy członkowie Zarządu Głównego tworzą zarazem Zarząd oddziału krakowskiego.

VII. Załatwianie sporów.

Art.25.

Wszelkie spory, wynikające ze stosunków wewnętrznych Związku rozstrzyga Sąd polubowny, do którego każda strona wybiera jednego sędziego a ci wybierają superarbitra. Akta Sądu polubownego należy przedłożyć Zarządowi Głównemu. Od orzeczenia Sądu Polubownego niema odwołania.--

VIII. Rozwiązanie Związku.

Art.26.

W razie rozwiązania Związku, majątek jego przechodzi na instytucję, którą Walne Zgromadzenie wskaże. Do ważności uchwały rozwiązującej, potrzebna jest obecność 2/3 członków Związku.--

PROJEKT STATUTU

Polskiego Związku Historyków Sztuki.

—o—

1. Nazwa, siedziba i teren działalności Związku.

Dla urzeczywistnienia wspólnych celów, łączących osoby, które pracują zawodowo na polu historii sztuki, powstaje Związek zawodowy pod nazwą: "Polski Związek Historyków Sztuki", z siedzibą w Warszawie, obejmujący działalnością całą Rzeczpospolitą Polską i Wolne Miasto Gdańsk.

2. Cele Związku.

Cele Polskiego Związku Historyków Sztuki są następujące:

a) Obrona stanowiska społecznego i interesów zawodowych historyka sztuki, oraz wspólna praca nad rozwojem polskiej historii sztuki;

b) utrzymywanie jak najściślejszej łączności pomiędzy ogółem zrzeszonych w Związku historyków sztuki, uzgadnianie opinii pomiędzy poszczególnymi środowiskami, wzajemne informowanie się o wszelkich podejmowanych pracach i osiągniętych sukcesach na polu historii sztuki;

c) troska o jak najwyższy poziom moralny i fachowy sprawowanego zawodu historyka sztuki, w poczuciu odpowiedzialności społecznej oraz w duchu bezinteresownej pracy dla dobra Narodu i Państwa;

d) wyrabianie w społeczeństwie właściwego stosunku do sztuki, budzenie w niem miłości i zrozumienia dla polskich tradycji kulturalno-artystycznych.

3. Formy działalności Związku.

Dla urzeczywistniania swych celów z zachowaniem obowiązujących przepisów Polski Związek Historyków Sztuki stosuje następujące środki działania:

a) działanie w obronie znaczenia społecznego i interesów zawodowych historyków sztuki; czuwanie nad sprawami dotyczącymi właściwego obsadzenia stanowisk, które wymagają wiedzy i fachowego przygotowania w zakresie historii sztuki;

b) dążenie do uzyskania głosu doradczego w kierunku właściwego rozdawnictwa państwowych i społecznych funduszy, przeznaczonych na cele historii sztuki;

c) organizowanie koleżeńskich akcji samopomocowej, zakładanie spółdzielni i kas pożyczkowych, dopomaganie członkom Związku w uzyskiwaniu pracy oraz w publikowaniu wyników swych badań i doświadczeń na polu historii sztuki;

d) powołanie stałej ogólnopolskiej reprezentacji historyków sztuki oraz organizowanie zbiorowych wystąpień na zewnątrz zarówno w kraju, jak zagranicą (zjazdy, kongresy fachowe i t.d.);

e) systematyczne organizowanie prac na polu polskiej historii sztuki, uzgadnianie pojedynczych wysiłków i podejmowanie prac zbiorowych;

f) wydawanie własnego organu (miesięcznika lub kwartalnika), informującego o sprawach zawodowych, organizacyjnych i naukowych, jak również o bieżących pracach Związku;

2.

g) urządzenie wewnętrznych zebrań dyskusyjnych dla członków Związku na tematy zawodowe, organizacyjne i naukowe;

h) prowadzenie wydawnictw naukowych i popularyzatorskich w zakresie historii sztuki;

i) urządzenie odczytów publicznych, mających na celu popularyzację dziejów sztuki; akcja w kierunku jak najszerszego uwzględnienia historii sztuki w szkolnictwie średnim i doksztakającym oraz w dziale oświaty pozaszkolnej;

k) organizowanie względnie współpraca przy organizowaniu wystaw retrospektywnych o charakterze kulturalno-artystycznym;

l) udzielanie opinii fachowych na życzenie odpowiednich czynników państwowych i społecznych.

4. Charakter Związku.

Polski Związek Historyków Sztuki jest osobą prawną i w tym charakterze może nabywać i zbywać ruchomości i nieruchomości, zawierać wszelkiego rodzaju umowy, posiadać kapitały i t. d.

5. Pieczczę i znak Związku.

Polski Związek Historyków Sztuki posiada własną pieczęć z napisem: "Polski Związek Historyków Sztuki", a niezależnie od tego osobny znak, wyróżniający go od innych związków w kraju i zagranicą.

6. Członkowie.

a) Członkowie Polskiego Związku Historyków Sztuki dzielą się na: honorowych, czynnych i nadzwyczajnych.

b) Członkiem honorowym może zostać osoba wybitnie zasłużona na polu pracy zawodowej w zakresie historii sztuki, nawet nie będąc czynnym członkiem Związku. Wyboru dokonywa Walne Zebranie na wniosek Zarządu większością conajmniej $\frac{2}{3}$ głosów obecnych członków bez dyskusji w głosowaniu tajnym.

c) Członkiem czynnym może być każdy obywatel Państwa Polskiego o ile złoży deklarację do Zarządu o przyjęcie go w poczet członków Związku i zadośćuczyni wymaganiom Statutu.

d) Członkiem nadzwyczajnym może być każdy zgłaszający współpracę ze Związkiem, a nie posiadający kwalifikacji wymaganych przez Statut od kandydata na członka czynnego.

e) Kandydat na członka czynnego Związku winien wykazać się wyższem wykształceniem humanistycznym w zakresie historii sztuki oraz dostatecznem przygotowaniem do pracy zawodowej na tem polu w zakresie nauki, nauczania, konserwatorstwa lub muzeologii. Członkami czynnymi Związku mogą zostawać osoby, które nie posiadają wyższego wykształcenia humanistycznego w zakresie historii sztuki, o ile wykażą się dostatecznymi wynikami naukowej lub zawodowej pracy na tem polu.

f) Zgłoszenie o przyjęcie na członka Związku rozpatruje Komisja Kwalifikacyjna, która następnie przekazuje deklarację Zarządowi do zatwierdzenia. Od decyzji Komisji Kwalifikacyjnej przysługuje kandydatowi odwołanie do Zarządu, od decyzji Zarządu odwołanie do Walnego Zebrania, którego orzeczenie jest już ostateczną decyzją.

g) Deklaracja kandydata na członka nadzwyczajnego musi być opatrzona dwoma podpisami wprowadzających go członków czynnych, poczem podlega dalszemu rozpatrzeniu w trybie przewidzianym dla czynnych członków Związku, jak w punkcie f.

h) W pracach Związku mogą brać udział studjujący historję sztuki na wyższych uczelniach w charakterze kandydatów bez żadnych praw członkowskich.

7. Obowiązki i prawa członków.

a) Każdy członek czynny jest obowiązany:

stosować się karnie do postanowień statutu, uchwał i zarządzeń Władz Związku,

wpłacać na ręce Skarbnika miesięczną składkę członkowską w wysokości co roku ustalonej przez doroczne Walne Zebranie,

wykazywać się jak najwydatniejszą pracą w swoim zawodzie oraz pełnić czynności organizacyjne, zlecone mu przez Zarząd w ramach niniejszego Statutu,

brać udział w pracy społecznej z ramienia Związku.

b) Każdy członek czynny ma prawo wybierać Władze Związku i być do nich wybieranym; stawiać wnioski na zebraniach i kierować dezyderaty do Zarządu, we wszystkich obradach i zgromadzeniach brać udział z pełnym prawem głosu osobiście lub przez upoważnionego na piśmie innego członka czynnego; korzystać na równi z majątku i urządzeń Związku.

c) Związek winien udzielać członkowi czynnemu jak najdalej idącej pomocy w zakresie obrony jego interesów ekonomicznych i kulturalnych z tutejszego zawodu historyka sztuki.

d) Członek nadzwyczajny podlega tym samym obowiązkom co członek czynny i korzysta ze wszystkich praw członka czynnego, określonych w punkcie b), z wyjątkiem prawa wybieralności i obieralności oraz prawa głosowania.

8. Utrata członkostwa.

Członkostwo Polskiego Związku Historyków Sztuki traci się przez:

a) dobrowolne wystąpienie, zgłoszone na piśmie;

b) w wypadku udowodnionego działania na szkodę państwa, popełnienia przez członka czynu niezgodnego z etyką zawodową lub uwłaczającego czci obywatelskiej lub też działania na szkodę Polskiego Związku Historyków Sztuki;

c) w wypadku systematycznego a nieusprawiedliwionego uchylania się od pełnienia obowiązków członkowskich; w danym razie wykluczająca decyzja Zarządu powinna zapaść jednomyślnie, a wykluczonemu przysługuje prawo odwołania się do Walnego Zebrania.

9. Władze Związku.

Władzami Polskiego Związku Historyków Sztuki są: Walne Zebranie, Zarząd i Komisja Rewizyjna.

10. Walne Zebranie.

Walne Zebranie członków jest najwyższą władzą Polskiego Związku Historyków Sztuki. Walne Zebranie może być zwyczajne i nadzwyczajne.

11. Zwyczajne Walne Zebranie.

Zwyczajne sprawozdawcze Walne Zebranie członków odbywa się co roku w terminie jesiennym w formie Ogólnego Zjazdu członków Związku; wskazanem jest aby Zjazd co roku odbywał się w innej miejscowości.

Zwyczajne Walne Zebranie dokonywa wyboru członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej, Komisji Kwalifikacyjnej i Sądu Koleżeńckiego zwykłą większością głosów w głosowaniu tajnym bez dyskusji.

Ponadto do kompetencji Zwyczajnego Walnego Zebrania należy:

- a) wybór członków honorowych;
- b) zatwierdzanie rocznych sprawozdań Zarządu;
- c) rozstrzyganie spraw nabycia, sprzedaży lub obciążenia nieruchomości, stanowiących majątek Związku;
- d) stanowienie we wszystkich sprawach przedłożonych przez Zarząd lub też zgłoszonych **pisemnie** do Zarządu conajmniej przez 15 członków czynnych i nie później jak na 10 dni przed terminem Walnego Zebrania.

O terminie i porządku dziennym Walnego Zebrania Zarząd winien zawiadomić pisemnie wszystkich członków przynajmniej na 4 tygodnie przed ustaloną datą Walnego Zebrania, ponadto zaś winien zawiadomienie ogłosić przynajmniej w dwóch czasopismach stołecznych również przynajmniej na 14 dni przed datą ustaloną na Zebranie.

Obrady Zwyczajnych i Nadzwyczajnych Zebrań Walnych zagaja Prezes Związku: Walne Zebranie obiera przewodniczącego Zebrania, który zaprasza z pośród obecnych dwóch asesorów i sekretarza. Uchwały prawidłowo zwołanego zwyczajnego Walnego Zebrania są prawomocne bez względu na ilość obecnych członków.

12. Nadzwyczajne Walne Zebranie.

Nadzwyczajne Walne Zebranie jest zwoływane przez Zarząd:

- a) zależnie od własnego uznania,
- b) na żądanie Komisji Rewizyjnej,
- c) na żądanie **przynajmniej 15** członków czynnych Związku.

Zarząd ma obowiązek zwołania nadzwyczajnego Walnego Zebrania w ciągu najdł. 30-tu dni po otrzymaniu prawomocnego żądania pisemnego, złożonego na ręce Sekretarza Zarządu z podaniem porządku dziennego.

Zarząd ma prawo wprowadzać do przedłożonego porządku dziennego punkty dodatkowe.

Dla prawomocności uchwał nadzwyczajnego Walnego Zebrania konieczna jest obecność przynajmniej $\frac{1}{3}$ ogółu czynnych członków Związku, reprezentujących $\frac{2}{3}$ uprawnionych do głosowania członków czynnych Związku.

Nadzwyczajne Walne Zebranie może być zwołane tylko do tej miejscowości, w której znajduje się siedziba Związku.

13. Zarząd.

Sprawami Polskiego Związku Historyków Sztuki kieruje Zarząd, składający się z 9 członków i 3 zastępców, wybranych na 3 lata, z prawem ponownego wyboru. Członkowie Zarządu z pośród swego grona wybierają Prezesa, dwóch Wiceprezesów, Sekretarza i Skarbnika. Zakres i system pracy Zarządu ustala osobny Regulamin.

Mandaty członków Zarządu winny być rozdzielone proporcjonalnie pomiędzy przedstawicieli wszystkich środowisk stosownie do klucza rozdzielczego, który uchwała coroczne zwyczajne Walne Zebranie na wniosek Zarządu, z tem wszakże zastrzeżeniem, że stanowiska Prezesa lub urzędującego Wiceprezesa, Sekretarza i Skarbnika winny być przyznane członkom stale zamieszkującym w miejscu siedziby Związku.

14. Komisja Rewizyjna.

Komisja Rewizyjna składa się z 3 członków i 2 zastępców wybieranych co rok przez zwyczajne Walne Zebranie z pośród wszystkich członków Związku na przeciąg jednego roku. Komisja Rewizyjna ma obowiązek przynajmniej raz do roku przed Walnym Zebraniem dokonać sprawdzenia kasy, ksiąg i dokumentów Związku oraz przedstawić zwyczajnemu Walnemu Zebraniu wyniki rewizji wraz z odpowiednim wnioskiem.

15. Komisja Kwalifikacyjna.

Komisję Kwalifikacyjną w liczbie 3 członków i 2 zastępców obiera co roku zwyczajne Walne Zebranie na przeciąg jednego roku. Zadaniem Komisji Kwalifikacyjnej jest przede wszystkim opinjowanie deklaracji, składanych przez kandydatów na członków Związku, ponadto zaś wydawanie orzeczeń, dotyczących oceny działalności zawodowej członków Związku na życzenie Zarządu lub Sądu Koleżeń - skiego.

16. Sąd Koleżeński.

Dla rozstrzygnięcia sporów i zatargów, powstałych pomiędzy członkami Polskiego Związku Historyków Sztuki na tle spraw zawodowych lub organizacyjnych - tworzy się Sąd Koleżeński, składający się z trzech członków i 2 zastępców. Wyboru sędziów z pośród wszystkich członków Związku dokonywa co roku zwyczajne Walne Zebranie zwykłą większością głosów. Wyroki Sądu Koleżeńskiego są ostateczne i nie podlegają odwołaniu.

17. Majątek Związku.

Majątek ruchomy i nieruchomy Polskiego Związku Historyków Sztuki powstaje ze składek członkowskich, dochodów z wydawnictw i nieruchomości, wystaw i wszelkich imprez Związku, z subsydjów, legatów, ofiar, darowizn oraz innych dochodów. Majątkiem Związku rozporządza Zarząd w garnicach Statutu i Regulaminów z wyjątkiem tych spraw, które podlegają wyłącznie kompetencji Walnego Zebrania.

18. Regulamin.

W pierwszym roku istnienia Polskiego Związku Historyków Sztuki obowiązkiem Zarządu będzie wypracowanie na podstawie niniejszego Statutu szczegółowego Regulaminu wewnętrznego, normującego zakres i system pracy Zarządu, Komisji Kwalifikacyjnej i Sądu Koleżeńskiego. Regulamin opracowany przez Zarząd winien być zatwierdzony przez Walne Zebranie.

19. Zmiany Statutu.

Zmiana w Statucie może być dokonana jedynie uchwałą zwyczajnego Walnego Zebrania, powzięta większością $\frac{2}{3}$ głosów przy obecności conajmniej $\frac{1}{3}$ ogółu członków Związku, reprezentujących $\frac{2}{3}$ ogółu uprawnionych do głosowania członków czynnych Związku.

20. Rozwiązanie i likwidacja Związku.

Rozwiązanie Polskiego Związku Historyków Sztuki może nastąpić tylko na skutek uchwały Walnego Zebrania, złożonego nie mniej jak z $\frac{1}{2}$ ogólnej liczby członków, a powziętej większością $\frac{2}{3}$ głosów członków obecnych, reprezentujących $\frac{2}{3}$ ogółu uprawnionych do głosowania członków czynnych Związku. W razie rozwiązania Związku jego majątek i fundusze przechodzą na własność organizacji pokrewnej podług wyboru i decyzji Walnego Zebrania.

Nadzwyczajny rozwój nauk historycznych, jaki się zaznaczył w ostatnich dziesiątkach ubiegłego stulecia, wysunął na czoło nauk humanistycznych historję sztuki, które dzisiaj zagranicą zajmuje pierwsze miejsce w dziedzinie tych umiejętności. Polska, jakkolwiek może się poszczycić wybitnymi uczonymi w tym fachu, nie posiada jednakże dotychczas organu, któryby skupiał polskich badaczy i w którymby polski dorobek naukowy mógł być opracowany w sposób systematyczny i metodyczny. Nadzwyczajne podrożenie zagranicznych czasopism naukowych z dziedziny historji sztuki, upośledzenie polskich bibliotek uniwersyteckich pod względem dotacji na ich prenumeratę, a wreszcie i utrudnienia wyjazdów w celach naukowych zagranicę - nie pozwalają polskim uczonym śledzić postępów nauki, które zagranica w ostatnich latach osiągnęła wprost niebywały rozwój.

Wypełnienie tej sztuki ma za zadanie *Państw. Ateneum* Kwartalnik Historji Sztuki.

Pragnie on zjednoczyć wszystkie siły naukowe z tej dziedziny, aby w sposób systematyczny zaznajamiać tak fachowców jak i kulturalne jednostki społeczeństwa polskiego z dorobkiem nauki polskiej i zagranicznej w tej dziedzinie wiedzy.

Program czasopisma obejmować będzie :

- 1/ Omawianie kwestyj zasadniczych, dotyczących metodologii historji sztuki i zastosowanie jej do polskiej nauki;
- 2/ Systematyczne rozprawy omawiające polskie zabytki, dotychczas jeszcze nie opublikowane, albo już znane, ale w nowym oświetleniu;
- 3/ Wiadomości w sprawach muzealnych w Polsce; o nowych nabytkach i zmianach w publicznych zbiorach polskich; ochronę zabytków i działalność urzędów konserwatorskich;
- 4/ bibliografję bieżącą tak polską, jak i zagraniczną,
- 5/ dział recenzyjny, z literatury polskiej i obcej, oraz krótkie autoreferaty o dysertacjach, stojących na poziomie naukowym;
- 6/ korespondencje zagraniczne, o wszystkich ważniejszych wynikach badań naukowych zagranicą, przyczem przedewszystkiem uwzględnione będą zagraniczne polonica oraz sztuka krajów słowiańskich i bliskiego Wschodu;

- 7/ Osobny dział poświęcony aktualnym zagadnieniom sztuki kościelnej;
 8/ Kronikę, w której poruszane będą wszystkie sprawy aktualne, dotyczące życia naukowego, wystaw wandalizmów itp.

Komitet redakcyjny.

Poznań Alfred Brosig / Poznań/, X. prof. Szczesny Dettloff /Poznań/,

Kraków prof. Feliks Kopera /Kraków/, prof. Wojesław Molé /Kraków/, Marjan

Morelowski /Kraków/, Józef Muczkowski /Kraków/

~~Adres redakcyj: Muzeum Narodowe w Krakowie.~~

Pierwszy zeszyt kwartalnika ukaże się 15 października br.

Kraków, w kwietniu 1927 r.

Wesołowski prof. August Neforski
dr prof. Wesołowski Partsch
Wszystkie pisma redakcyjne przysyłać pod adresem *Dr. Josef*
Munkowsky, Kraków ul. Kamieniecka 3.

**KOMITET ORGANIZACYJNY
ZJAZDU NAUKOWEGO IM. KRASICKIEGO
we Lwowie, ul. Ossolińskich 2.**

KARTA UCZESTNICTWA

uprawnijająca do uzyskania ulgi przejazdowej przy przejeździe powrotnym z miejsca Zjazdu (poz. 23, Instr. P. K. P. Nr. H. 1a).
Ważna od dnia 8 czerwca do dnia 12 czerwca 1935 r.

Zaświadczają się, że p. Imię i nazwisko

zamieszkały w brał(a) udział w Zjeździe Naukowym im. Krasickiego we Lwowie.

Podróż do Lwowa odbył(a) koleją żelazną za opłatą normalną.

W myśl rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji w Warszawie z dnia 9 maja 1935 r. Nr. GBzw 775 ma prawo do nabycia ulgowego biletu klasy I, II, lub III na pociągi osobowe lub pospieszne na przejazd jednorazowy linjami P. K. P. ze Lwowa (wszystkie dworce) do za opłatą według tabeli „F”.

.....
stacja miejsca zamieszkania

Bilet ulgowy jest ważny tylko za okazaniem karty uczestnictwa wraz z dowodem osobistym.

Po ukończeniu podróży kartę niniejszą należy oddać wraz z biletem na przejazd.

..... dnia 19..... r.

.....
podpis posiadacza karty

.....
podpis wystawcy

Wydano bilet ulgowy Nr.

kl.

do stacji

(Datownik)

Podpis kasjera

S p r a w o z d a n i e

ze stanu szkół doksztalcających zawodowych żeńskich
Województwa Śląskiego w roku szk.1935/36.

Wizytowano 2 szkoły doksztalcające zawodowe żeńskie w Bielsku i Katowicach, oraz klasy żeńskie w 7 szkołach doksztalcających zawodowych: w Cieszynie, Chorzowie, Czechowicach, Lipinach, Mysłowicach, Rybniku i Siemianowicach.

W większości szkół przeważają krawczynie, w Bielsku i Cieszynie istnieją odrębne klasy robotnic fabrycznych. W szkołach o małej liczebności dziewcząt/Lipiny, Czechowice, Siemianowice/ nauka przedmiotów ogólnokształcących odbywa się wspólnie dla klas łączonych, nauka zawodu - wspólnie z odpowiednimi grupami chłopców, n.p. krawczynie z krawcami, fryzjerzy z fryzjerkami.

Aktualne potrzeby szkół doksztalc. zawodowych żeńskich.

- 1/ Uzupełnienie kadr nauczycielskich przez siły fachowe, szczególnie w dziedzinie nauki rysunków zawodowych i zajęć praktycznych z zakresu krawiectwa i gospodarstwa.
- 2/ w szkołach koedukacyjnych lub szkołach o małej liczbie dziewcząt zaangażowanie kilku lub conajmniej jednej siły nauczycielskiej żeńskiej celem pełnienia obowiązków wychowawczych,
- 3/ skompletowanie bibliotek i zbiorów pomocy naukowych do materjałoznawstwa, rysunków i nauki zawodu. W razie istnienia na miejscu szkoły zawodowej żeńskiej typu zasadniczego požadane jest umieszczenie przy niej szkoły doksztalcającej celem umożliwienia wspólnego korzystania z urządzeń i pomocy naukowych,
- 4/ urządzenie własnej kuchni szkolnej, lub wykorzystanie istniejących urządzeń w szkołach powszechnych, oraz zdobycie środków ^{do} prowadzenia praktycznej nauki gospodarstwa domowego.

- 5/ Nawiązanie bliższego kontaktu ze sferami rzemieślniczymi /z cechem i pracodawcami/ celem osiągnięcia lepszych wyników wychowawczych i z zakresu nauki zawodu. W niektórych szkołach/w Katowicach, w Chorzowie / poczyniono ~~próby~~ próby na podstawie których należy przypuszczać, że kontakt ze sferami rzemieślniczymi da duże korzyści.
- 6/ Organizacja absolwentek szkół doksztalających.
- 7/ Doksztalanie nauczycieli przedmiotów zawodowych i ogólnokształcących.

W roku szkolnym 1935/36 nauczyciele szkół doksztalających wzięli udział w 2 konferencjach zorganizowanych dla szkół zawodowych żeńskich: 1/ dn. 19. lutego konferencja metodyczna z nauki obywatelstwa, 2/ dnia 18. marca konferencja metodyczna z nauki rysunków i zawodu krawieckiego.

Zamierzenia na rok szkolny 1936/37.

- 1/ Konferencje metodyczne a/ z nauki zawodu i rysunków w szkołach doksztalających przy współudziale mistrzów i mistrzyń krawieckich, b/ z nauki rachunkowości przemysłowej, c/ organizacji i programu nauczania w klasach dla robotnic fabrycznych.
- 2/ Zmiana na stanowisku kierowniczkii szkoły doksztalającej w Bielsku oraz uzupełnienie personelu w kilku innych szkołach przez siły fachowe.

Katowice, dnia 14. lipca 1936r.

/W. Bałtutis /

ze stanu szkolnictwa kupieckiego doksztalcającego
Województwa Śląskiego w roku szk.1935/36.

Szkół doksztalcających kupieckich jest w Województwie Śląskiem 11, a mianowicie w Katowicach, Chorzowie, Tarnowskich Górach, Bielsku, Mysłowicach, Mikołowie, Pszczynie, Rybniku, Świętochłowicach, Wodzisławiu i Cieszynie. Szkoła w Katowicach stanowi odrębną jednostkę organizacyjną, szkoła chorzowska ma siedzibę w gmachu Miejskiego Instytutu Kształcenia Handlowego i jest w pewnym stopniu podporządkowana Dyrekcji tegoż Instytutu, reszta zaś szkół jest prowadzona z klasami przemysłowemi pod jednym kierownictwem.

Aktualne potrzeby kupieckich szkół doksztalcających są następujące: 1/ doprowadzić do końca proces wymiany nauczycieli szkół powszechnych, wzgl. dochodzących, uczących jeszcze w niektórych szkołach nawet przedmiotów zawodowych, na nauczycieli własnych, odpowiednio wykwalifikowanych, 2/ uzupełnić zbiory pomocy naukowych, 3/ wzmóc zainteresowanie młodzieży nauką i kwestją pomyślnego zakończenia nauki, aby nie poprzestawała ona tylko na uczęszczaniu, lecz by jej więcej zależało na złożeniu egzaminu końcowego.

Realizacja wyliczonych wyżej postulatów postąpiła w ubiegłym roku szkolnym nieco naprzód. W Bielsku, Chorzowie, Rybniku i Wodzisławiu obejmą nauczanie przedmiotów handlowych nowi nauczyciele, lepiej przygotowani do nauczania tych przedmiotów, niż dotychczasowi.

Aby młodzież bardziej zainteresować nauką i kwestją złożenia egzaminu, udzielił Urząd Wojewódzki Śląski, Wydział Oświecenia Publicznego Zakładowi Pensyjnemu w Chorzowie wyjaśnienia, że prze

ukończenie szkoły dokształcającej/warunek niezbędny dla sprzedawcy w sklepie celem uzyskania charakteru pracownika umysłowego/należy rozumieć złożenie egzaminu. Urząd Wojewódzki Śląski, Wydział Oświecenia Publicznego uważa za pożądane tam, gdzie to jest możliwe, pomieszczanie kupieckich szkół dokształcających w jednym budynku ze szkołami handlowymi typu zasadniczego; w ten sposób użytkuje szkoła kupiecka dokształcająca możliwość korzystania z gabinetów, pracowni i pomocy naukowych szkół handlowych typu zasadniczego, a pozatem nauka odbywa się w środowisku o odpowiedniej atmosferze zawodowej; ważnym są również motywy oszczędnościowe wzgl. okoliczność, że szkole dokształcającej byłoby zwykle trudno o kosztowniejsze gabinety i pracownie. Omawiana komasacja szkół dokształcających kupieckich z handlowymi została zrealizowana w Chorzowie zaś w najbliższej przyszłości będzie miała miejsce w Katowicach i Rybniku, w dalszej zaś w Cieszynie.

Wychowawcza strona działalności szkół uwidaczniała się przede wszystkim w urządzaniu stale czynnej świetlicy i w zorganizowaniu Koła absolwentów.

W szkołach dokształcających kupieckich samodzielnych istnieją świetlice, kontakt zaś z absolwentami nieco zyskał na intensywności.

Klasy kupieckie, prowadzone łącznie z przemysłowcami, korzystają ze świetlic, urządzonych przez szkoły dokształcające przemysłowe dla całej młodzieży odnośnych szkół.

Katowice, dnia 13. lipca 1936r.

/Dr. Józef Lisak /
p.o. wizytatora szkół

45

S p r a w o z d a n i e

ze stanu szkolnictwa doksztalcającego zawodowego w Wojew. Śląskiem
w r o k u 1935/36

W roku sprawozdawczym czynne były szkoły doksztalcające zawodowe przemysłowe /męskie i koedukacyjne i żeńskie/, kupieckie i górnicze. Sprawozdanie niniejsze obejmie tylko szkoły przemysłowe męskie i koedukacyjne oprócz danych statystycznych, ujmujących całokształt szkolnictwa ~~xx~~ dokszt. zawodowego.

Zestawienie statystyczne szkół doksztalcających zawodowych.

Rodzaj szkół		Publ.	Publ.	Publ.	P. Dokszt.	dokszt.	Pryw.	Doksz.
		dokszt. zawodowe /męskie, koedukac. i męskie z oddz. żeńskimi/	dokszt. zaw. żeńskie/	dokszt. zawod. /kupieck./	zawodowe razem	górnicze	dokszt. zawod.	ogółem
Liczba		1	2	3	4	5	6	7
Nauczyciele i młodzież	Szkół	35	2	2	39	5	3	47
	Oddziałów	243	8	12	263	9	14	286
	Razem	9047	287	476	9810	337	415	10562
	chłopcy	8214	-	360	8574	337	415	9326
	dziewczeta	833	287	116	1236	-	-	1236
	Razem	352	12	14	378	17	35	430
	Uboczni	282	8	12	301	17	35	355
	Własni	70	4	2	76	-	-	76
	Godzin nauki tyg.	2377	83	109	2569	49	148	2766
	Iloraz uczy-!godz.	3,8	3,4	4,4	3,82	6,9	2,8	3,8
	Dni nauki w tygodniu	101	3	-	104	-	-	104
	3	70	4	2	76	-	8	84
	4	70	1	10	81	-	6	87
		2	-	-	2	5	-	7

I l o ś ć s z k o ł :

W b. roku szkolnym uruchomiona została p. szkoła doksztalc. zawodowa w Bielszowicach. ^{x/} Powstanie nowej męskiej szkoły pozornie kontrastuje z przyjętą przez Wydział Oświecenia Publicznego zasadą tworzenia szkół okręgowych przez komasację małych już istniejących. Ale, bo też Wydział Oświecenia Publicznego traktuje nową szkołę jako prowi-

zorzum mające trwać dotąd, dopóki szkoła sąsiednia w Nowej Wsi nie
x/ załącznik 1

otrzyma własnego lokalu, w którym będzie można zorganizować naukę dzienną.

L i c z b a m ł o d z i e ż y, wynosząca z początkiem roku szkolnego 8001, wzrosła w drugim półroczu do 9047 /rubryka 1/, a więc o 13%. Stale od roku 1933/4 zaznaczający się wzrost stanu młodzieży z w głównej mierze przypisać należy poprawie stosunków gospodarczych w rzemieśle, która szczególnie zaznacza się w środowiskach przemysłowych najbardziej dotkniętych kryzysem, mniejszy natomiast ~~wzrost~~ obserwuje się w okolicach rolniczych /np. Wodzisław - 7%, Rybnik 2%, Tarnowskie Góry - 0%/. Na podniesienie ~~ki~~ stanu liczbowego szkół wpłynęły zresztą i inne przyczyny, z których najważniejsze :

- 1/ dojście do skutku szeregu kursów mistrzowskich, co wielu rzemieślnikom umożliwiło złożenie egzaminu mistrzowskiego, a w konsekwencji uzyskanie prawa trzymania uczniów.
- 2/ intensywniejsza kontrola ze strony kierownictw szkół,
- 3/ dostosowywanie się rzemiosła do wymagań ustawy przemysłowej, sprawiające zgłaszanie się do szkół terminatorów z miejscowości, w których niema statutowego obowiązku uczęszczania na naukę do szkół dokształcających zawodowych i które są odległe ponad 4 klm. od szkoły.
- 4/ wzrost liczby dziewcząt / z 620 na 833- o 34%/, jako wynik akcji **zaliczanej** kierownictwom przez Wydział Oświecenia Publicznego.

O d d z i a ł y i g o d z i n y n a u k i. Zwiększony napływ młodzieży wchłonięty został przez szkoły bez powiększenie liczby czynnych oddziałów, przeciwnie liczba oddziałów nawet zmalała nieznacznie /o 1%/, wzrosła natomiast liczebność klas, skutkiem czego iloraz charakteryzujący gospodarke godzinami $\frac{\text{liczba uczniów}}{\text{liczba godzin}}$ wzrósł o 5,3% /z 3,53 na 3,82/. Ogólna liczba godzin, pomimo utrzymania organizacji szkół bez większych zmian, zległa jednak zwwyżce o 5%, gdyż na niektóre przedmioty należało oddziały podzielić na pododdziały czy to ze względu na nadmierną ilość uczniów /na lekcjach rysunków/, czy też w celu zgrupowania według pokrewnych zawodów /lekcja materiałoznawstwa/.

Akcja wprowadzenia do szkół młodzieży żeńskiej. Pomimo wyraźnego brzmienia zarządzeń, obowiązujących od szeregu lat, do większości szkół doksztalcających uczęszcza tylko młodzież męska, w roku ubiegłym zaledwie w 14 miejscowościach w roku ubiegłym doksztalała się młodzież żeńska w osobnych szkołach żeńskich lub męskich /koedukacja względnie oddziały żeńskie/. Akcja ta natrafia na opory tak wewnątrz jak zewnątrz szkoły leżące. Wewnątrz bowiem szkoły - niechętni tej nowości są i kierownik i grono nauczycielskie w przewidywaniu zajęć, które mogą mieć miejsce, zwiększenia pracy wychowawczej i w nieokreślonej, może nawet nieświadomionej obawie przed czymś, czego dotąd nie było. Zzewnątrz - przedstawicielom rad gminnych i cechów wydaje się koedukacja czymś grzesznym, na szwank wystawiającą moralność młodzieży, to też przeciwstawiają się wykonaniu zarządzeń w sposób zresztą bierny. Szczególnie przeciwnie są doksztalcania dziewcząt właścicielki pracowni, grożąc zwalnianiem swych uczenic, co też kilkakrotnie zostało wykonane. Szczególnymi przeciwniczkami są ~~prawni~~ pracodawczynie, które same nie są mistrzyniami, gdyż wychodzi wtedy na jaw brak uprawnień do trzymania terminatorok i przykre tego konsekwencje dla tych ostatnich.

W ubiegłym roku szkolnym trudności te udało się pokonać zaledwie w trzech miejscowościach, przytem Wydział Oświecenia Publicznego wydał zalecenie stosowania nauczania łącznego, pozwalając na uruchomienie osobnych oddziałów żeńskich dopiero wtedy, gdy liczba dziewcząt przekracza 60. Wysokość tej liczby ustalono na 60 w tym celu, aby nie powstawały klasy I/III, w których wartość nauczania jest problematyczna. Przy 60 zaś uczenicach rozbić je można na dwa oddziały - I/II i III. Wprowadzając młodzież żeńską, przedsięwzięto pewne środki ostrożności: sprawę omówiono na konferencjach rad pedagogicznych, odpowiednio przygotowano chłopców, wzmocniono nadzór, wybrano z pośród dziewcząt "mężów zaufania" i t.d. Doświadczenie wypadło dodatnio, nigdzie nie było żadnych zajęć niepożądanych, trudności wychowawcze nie tylko nigdzie nie wzrosły, a przeciwnie,

młodzież stała się układniejsza, czego oczywiście należało oczekiwać. W roku przyszłym do gron nauczycielskich wprowadzone będzie przynajmniej po jednej sile żeńskiej.

N a u c z y c i e l e. Skład gron nauczycielskich ulega stopniowemu przekształceniu, zmierzającemu do wytworzenia kadr nauczycieli własnych. z początkiem pierwszego półrocza ub. roku szkolnego zaangażowano 8, z początkiem drugiego półrocza - dalszych dziewięciu kandydatów nauczycielskich. Skutkiem tego liczba godzin zajęć obsadzonych przez nauczycieli własnych wzrosła w porównaniu z rokiem ub. z 46% na 53,3%. Wśród nowych się przeważają technicy, choć są również i absolwenci seminarjów nauczycielskich, których zaangażowały kierownictwa paru większych szkół doksztakających z myślą o zorganizowaniu chóru i orkiestry, oraz o bardziej intensywnej pracy świetlicowej. Z pośród nowozaangażowanych niewątpliwie duży procent pozostanie w szkolnictwie na zawsze.

Technicy stanowią doskonały materiał na nauczycieli szkół doksztakających zawodowych, ale, by się nimi stać mogli, muszą wyłożyć poważną pracę na pogłębienie swej kultury ogólnej i zdobycie wiedzy pedagogicznej. Aby im to umożliwić, należy uruchomić kursy nauczycielskie, zorganizowane tak, by nie przeszkadzały one pracy zawodowej i by oddziaływanie ich było możliwie długotrwałe, nie dorywczo, do kilku czy kilkunastu prelekcji ograniczone, kursy winne prowadzić nauczanie systemem seminaryjnym, z egzaminami i colloquiami i trwać muszą conajmniej półtora lub dwa lata. Solidne, gruntowne przygotowanie uczyni pracę tych nauczycieli bardziej wartościową, a jednocześnie zwiąże ich ze szkolnictwem doksztakającym zawodowym, tworząc w ich posiadaniu kapitał, którego zapewne nie będą chcieli się zrzec w przyszłości, jeżeli nastąpi poprawa stosunków gospodarczych i zwiększy się możliwość znalezienia pracy w przemyśle.

S t a n n a u c z a n i a w większości szkół jest zupełnie zadawalający szczególnie przedmiotów ogólnokształcących, choć poziom ogromnie niejednorodny, zależnie od materiału uczniowskiego, oraz ilość pracy włożonej przez nauczyciela. Rozpiętość jest taka: w jednej szkole w klasie pierwszej nauczyciel żąda pamięciowego obliczenia odsetek od kapitału i młodzież przeważnie daje dobre odpowiedzi, w innej szkole też w klasie pierwszej nauczyciel na tablicy rozwiązuje zadanie na dodawanie liczb całkowitych.

Co do przedmiotów zawodowych - jest jeszcze sporo do ulepszenia. Nauczanie rysunków tylko w nielicznych szkołach jeszcze szwankuje, w większości zaś postawione jest zupełnie dobrze, co zostało osiągnięte w kilku szkołach przez zmianę nauczyciela, przeważnie jednak wystarczające było udzielenie szczegółowych instrukcyj. W nauczaniu innych przedmiotów zawodowych /fizyka, materiałoznawstwo, technologia/ można również stwierdzić postęp: wzbogacenie zbiorów, przyniesienie ich na lekcje, przeprowadzanie małych doświadczeń, słowem zmniejszenie werbalizmu. Doskonalenie techniki nauczania będzie stale postępowało, niemniej stan dotąd nie będzie zadawalający, dopóki nie da się szkole podręcznika, dla niej specjalnie napisanego. Realizowanie środków zastępczych w postaci skryptów, jak to zaleca tymczasowa instrukcja, nie da się przeprowadzić w szkole doksztalcającej. Trzeba bowiem pamiętać, że wykładający przedmioty zawodowe, to albo praktycy bez wykształcenia szkolnego albo absolwenci szkół średnich, których również uczono bez podręczników, skutkiem czego wiedza ich częstokroć jest chwiejna, połowiczna i nie nadaje się do rozpowszechniania bez korektur. Pozatem piszący skrypt, choćby do najbardziej domowego użytku, musi mieć szerszy pogląd na rzecz, zdolności systematyzowania, ujęcia metodycznego, nietylko poprawne ale i ładne wystąpienie się i t.p. cechy, czego przecież nie należy oczekiwać od masy nauczycielstwa.

Sprawę, być może uda się rozwiązać drogą powoływania komitetów redakcyjnych do opracowania poszczególnych przedmiotów. W ubiegłym roku szkolnym udało się zawiązać zaledwie jeden taki komitet redakcyjny, który opracowuje podręcznik weterynarji dla uczniów rzeźniczych.

Najpoważniejszym problemem szkolnictwa doksztalcającego zawodowego jest jego únarodowienie, postawienie nauczania w ten sposób, by uczeń nietylko utrwał wyniesione ze szkoły powszechnej elementy wykształcenia ogólnego, rozwijał się dalej umysłowo, nietylko otrzymał pewien zasób wiadomości zawodowych, ale i zdobywał pewne umiejętności zawodowe, które posiadać powinien pełnowartościowy rzemieślnik, a których kształcą się w przeciętnym lub słabiej zorganizowanym warsztacie, niejeden terminator nabyć nie jest w stanie. Otóż, dopiero umożliwiając doskonalenie się w zawodzie, szkoła odegra w formowaniu się rzemieślnika istotną rolę i przez to pociągnie go ku sobie i przywiąże. Dużo w tym kierunku robią grupy zawodowe istniejące wszędzie tam, gdzie jest ponad 15 terminatorów tego samego zawodu. Grup takich było w ubiegłym roku szkolnym czynnych 60, zorganizowanych w 12 szkołach większych. Obecnie jest w toku organizacji kilka nowych grup zawodów^x spożywczych i ślusarzy /Nowa Wieś, Tarnowskie Góry, a również grupa przemysłu hotelarskiego;^x będzie to pierwsza na terenie województwa Śląskiego grupa tego rodzaju. Na terenie miast Bielska i Białej, w porozumieniu z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego przeprowadzono komasację zawodów, co umożliwiło powstanie w obydwu szkołach silnych grup zawodowych^{xx}.

Samo jednak utworzenie grupy zawodowej z zawodowcem, uczącym materiałowznawstwa i technologii, nie rozwiązuje omawianego zagadnienia, o ile nie będzie zorganizowana praca w pracowni. Nie ~~xx~~ dla każdego zawodu jest to w równym stopniu potrzebne. Np. dla rzeźników wystarczy, by szkoła zaopatrzona była w kościec, tablice pogładowe

i kolekcję słoików z okazami schorzeń a lekcje technologii ożywiane były częstymi wycieczkami naukowymi. To samo dla piekarzy. Natomiast dla fryzjerów potrzeba pracowni zdaje się nie ulegać wątpliwości. W ub. roku szkolnym zaczęto organizację takich pracowni w dwóch szkołach /Cieszyn, Rybnik/. Najkonieczniejszą pracownią jest dla metalowców, elektryków i stolarzy. Aby doświadczenia nie robić odrazu w dużej skali zorganizowanie zajęć w pracowni zarządzane było w trzech tylko szkołach, przytem każda szkoła miała zorganizować jeden dział. Zajęć dla metalowców niestety nie udało się uruchomić, nie z winy zresztą kierownictwa szkoły, ~~stolarska~~ stolarska natomiast w Mysłowicach i elektromonterska w Bielsku dały doskonałe wyniki, wzbudzając u uczniów duże zainteresowanie. Prócz tych szkół w nadchodzącym roku szkolnym zamierza się uruchomić zajęcia praktyczne: dla stolarzy - w Rybniku, dla metalowców - w Katowicach i Bielsku, dla elektromonterów - w Katowicach, dla kowali - w Mysłowicach.

Ze względu na poważną pracę, jaka spadnie z tego powodu na kierownika, organizuje się w każdej szkole zajęcia dla jednego tylko zawodu /z wyjątkiem Katowic/. Przy rozdziale funduszy na wydatki rzeczowe, większe potrzeby tych szkół zostały uwzględnione.

Z a g a d n i e n i a w y c h o w a w c z e. Praca wychowawcza, prowadzona w klasach, w "Ogniskach Młodzieży" różnych "Kółkach", "Kole Absolwentów" przebiegała normalnie.

Pod koniec roku szkolnego 1934/35 Wydział Oświecenia Publicznego dał kilku szkołom subwencje na zorganizowanie dożywiania. Ponieważ akcja ta okazała się bardzo pożądaną w roku 1935/36 subwencje /w łącznej wysokości zł./ były dane dziesięciu szkołom. Wszędzie dożywianie zorganizowano umiejętnie, wszędzie odbiło się to dodatnio na zachowaniu się młodzieży, w kilku szkołach młodzież manifestowała swe uczucie wdzięczności dla szkoły. Składanie sprawozdań z otrzymywanych subsydjów uregulowane zostało załączoną instrukcją. x/

W wyniku porozumienia się Inspektoratu Okręgowego p.w., Izby Rzemieślniczej i Wydziału Ośw. Publicznego dla junaków ze szkół doksztalających zorganizowane ^{xx/} zostały obozy letnie p.w. W związku z tem Izba Rzemieślnicza wydała odezwę ^{xxx/} do rzemieślników, propagującą obsyłanie obozów. Dla najlepszych junaków Izba Rzemieślnicza przeznaczyła kilka nagród w postaci zwolnień od opłat ^{xx} za egzamin czeladniczy.

Pod względem narodowościowym zarysowały się pewne trudności. Zdarza się, że uczniowie przychodzą w mundurach organizacyj niemieckich, zachowują się prowokująco i mówią między sobą po niemiecku. Fakty te miały miejsce w szkole, gdzie grono nauczycielskie dotąd nie zdobyło poważniejszego wpływu na młodzież. Na szkołę tę w roku przyszłym będzie zwrócona szczególna uwaga.

S p r a w y a d m i n i s t r a c y j n e .

Wobec konieczności skomprymowania wydatków Wydział Oświecenia Publicznego musiał przeprowadzić zmniejszenie subwencji wypłacanych związkom komunalnym na wynagrodzenia nauczycieli szkół doksztalających zawodowych, czemu musiało towarzyszyć obniżenie norm wynagrodzenia nauczycieli. Projekt nowych norm został przesłany do zatwierdzenia Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego a nauczyciele otrzymali wypowiedzenie umów na dzień 31 grudnia 1935r. W oczekiwaniu decyzji Minist. Wyznań Rel. i Ośw. Publ. umowy nowe nie zostały zawarte, wynagrodzenie zaś było wypłacane według poprzednio obowiązujących norm z obniżką 10%.

Wobec przedłużania się okresu bezumownego i konieczności wyjścia z sytuacji prawnie nieokreślonej Śląska Rada Wojewódzka zalegalizowała w dniu 22.VI.1936r. istniejący stan rzeczy i magistraty otrzymały stosowne zarządzenie. ^{x/} Opracowana została nowa umowa o pracę ^{xx/} na podstawie wzoru, podanego w Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. ex 1934 Nr. 1, poz. 6. Opierając się na tym wzorze, w umowie przyjęto sześciotygodniowy termin wypowiedzenia, co jednak jest niezgodnie z artykułem VIII. przepisów

^{xx/} załącznik 5
^{xxx/} załącznik 6, opracowany poza Wydz. O. P. dla informacji
^{x/} załącznik 7 ^{xx/} załącznik 8.

wprowadzających kodeks zobowiązań z dn. 27.X.1933r./Dz.U.R.P.Nr.82, poz. 599/.

Unormowanie sprawy uposażeń na mocy decyzji Śląskiej Rady Wojewódzkiej, dyskutowane zresztą pod względem prawnym, traktowane jest jako prowizorium do czasu zatwierdzenia norm, przesłanych do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Wspomniany projekt **zawierał** również normy wynagrodzenia za kierownictwo, które obecnie jest ogromnie nierównomiernie opłacane, np. w pewnej szkole miesięczne wynagrodzenie za kierownictwo przeliczone na głowę ucznia wyraża się kwotą 30 groszy, gdy w innej szkole kwotą 3 złote. Jest koniecznością wprowadzenia pewnego porządku w te stosunki. Przy okazji zmiany umów opracowane zostało zarządzenie, przepisujące tok postępowania przy zawieraniu umów służbowych xxx/. Przepis zarządzenia, polecający kierownikom szkół dobór sił nauczycielskich "w porozumieniu z właścicielem szkoły". nie wynika z "tymczasowej instrukcji" /dział: "kierownik punktuj/, jakkolwiek nie stoi w sprzeczności z nią, nie ma on żadnego rzeczowego uzasadnienia i będzie raczej przeszkodą w życiu szkolnym, jednak musiał być wprowadzony ze względu na utartą tradycję, ugruntowaną zarządzeniami z czasów niemieckich, której zaniechać będzie można dopiero drogą ustawową.

Zamierzenia na rok szkolny 1936/37. Poza normalnym dozorem pedagogicznym referat szkolnictwa doksztakającego zamierza:

- 1/ zorganizować kursy dla nauczycieli,
- 2/ inicjować prace nad wydaniem podręczników,
- 3/ pogłębić uzawodowienie nauczania,
- 4/ ~~kontynuować~~ kontynuować prace, zmierzające do znormalizowania i ułatwienia administrowania szkołą.-

M. Ornatkiewicz

Inż. M. Ornatkiewicz
p. o. wizytatora szkół

xxx/ załącznik 9.

H. 25 17
19 15 20 15
54

Zrozumienie znaczenia szkolnictwa zawodowego wzrasta w społeczeństwie śląskim z roku na rok. Przejawia się ono w ~~xxxixku~~ zwiększającym się z każdym rokiem napływie młodzieży do szkół zawodowych wszelkich stopni i typów.-

W tych warunkach stają władze szkolne wobec trudnego problemu. Kierowania młodzieży do zawodowych zakładów naukowych odpowiadających najlepiej ich wrodzonym i przywzajemnym zdolnościom, dostosowywania szkół istniejących do potrzeb chwili, organizowania nowych działów kształcenia zawodowego i podnoszenia wychowawczych i dydaktycznych zdolności nauczycieli.-

Praca ta przejawia się w następujących wynikach:

a/ W szkolnictwie doksztalcającym zawodowym zmniejszyła się wprawdzie liczba szkół doksztalcających zawodowych do 37, przy równoczesnym podwyższeniu liczby uczniów o 15.4% dochodzącej obecnie do liczby 8001 uczniów i przy podniesieniu ich zawodowości. Dzieje się to przez zwiększenie liczby nauczycieli stałych, tylko w tych szkołach pracujących, zawodowców a pochodzących wyłącznie ze sfer przemysłowych i handlowych. Wynikiem tej pracy jest, że dziś już przeważna część nauki, bo 53% jest w tych szkołach udzielana przez nauczycieli ~~własnych~~ własnych szkół, którzy znając potrzeby przemysłu i handlu, mogą naukę postawić na odpowiednim poziomie, pozostając w stałym kontakcie ze środowiskiem uczniów, odgrywają również dużą rolę w życiu organizacyjnym rzemiosła i kupiectwa, oraz bezpośrednimi krzewicielami oświaty zawodowej w tych sferach. co jest tem łatwiejsze, że przy szkołach organizuje się związki absolwentów. Praca dalsza w zakresie szkolnictwa doksztalcającego zawodowego pójdzie zatem w kierunku

1/ zwiększenia liczby kierowników i nauczycieli własnych zawodowców, 2/ oparcie nauki w szkołach na własnych nauczycielach, 3/ możliwie zupełnego uzawodowienia nauki przez stworzenie szkół zawodowych dla poszczególnych zawodów, 4/ rozszerzenia działalności tych szkół na młodzież pracującą, która obecnie w liczbie około 2.000 jeszcze z tych szkół nie korzysta.

b/ W zakresie szkolnictwa technicznego opierającego się na dwu ośrodkach naukowych: Sl. Technicznych Zakładach Nauk. w Katowicach i państwowej szkole przemysłowej w Bielsku, zasadnicza budowa organizacyjna została już dokonana. Obecnie chodzi tylko o odpowiednie do potrzeb chwili potrzebnych uzupełnianie pomocy naukowych zorganizowane odpowiednio nauki grup nauczycielskich. Szkoły mistrzów czynne jako szkoły dzienne, ulegają poważnej likwidacji i są zastępowane przez szkoły wieczorowe. Trudne warunki zdobycia pracy nie pozwalają robotników na przerywanie zarobkowania dla ukończenia dziennej szkoły mistrzowskiej.

c/ Szkolnictwo rzemieślnicze męskie nie jest dotychczas na terytorjum Śląska zupełnie zorganizowane, a niemniej jest ono koniecznie potrzebne choć rozwija się ono z pomyślnym wynikiem w najbliższym sąsiedztwie Sl.ska. Tak przemysł i większe warsztaty rzemieślnicze potrzebują pracowników precyzyjnych, których nie dostarczą im ani warsztaty rzemieślnicze, ani warsztaty przemysłowe, jako nastawione na produkcję, a nie naukę. To też pracownicy, przechodzący naukę zawodu w tych warsztatach, są zawodowo do pracy w wielkich warsztatach tylko częściowo lub jednostronnie przygotowani. Wynikiem tego jest zatrudnianie przy pracach precyzyjnych pracowników zagranicznych. Szkoły rzemieślnicze miejscowe winny ich

wyeliminować. Plan jednej takiej szkoły jest już opracowany i w najbliższej przyszłości winna ona powstać. Stanie się to tem łatwiej, że zainteresowany przemysł przyrzekł pomoc w urządzeniach szkoły, ludność zaś miejscowa wykazuje dla szkoły wielkie zainteresowanie zgłaszając przy wpisach próbnych do klasy pierwszej przeszło 180 kandydatów. Szkoła taka ma powstać w Nowym Bytomiu. Za tą szkołą winny pójść dalsze w innych okręgach Śląska.

d/ Szkolnictwo handlowe wykazuje w ostatnim roku dalszy rozrost o 36% uczniów, tak, że liczy ono obecnie 1741 uczniów, gdy w roku ubiegłym liczyło ono tylko 1281 uczniów.

Szkolnictwo to znajduje się obecnie w stadjum reorganizacji. Gdy poprzednio było ono nastawione przedewszystkiem na biuro, obecnie nastawia się je na sklep jako warsztat pracy kupca. W bieżącym roku nastąpiła pod tym względem reorganizacja klasy I w Miejskim Instytucie Kształcenia Handlowego w Chorzowie. Za nim muszą pójść w tej celowej pracy inne szkoły handlowe, spowoduje to jednak znaczne wydatki na urządzenie potrzebnych laboratorjów i przygotowanie zbiorów naukowych.

e/ Również w szkolnictwie zawodowym żeńskim przeprowadza się zgodnie z planami Ministerstwa zmianę organizacji dotychczasowych 3-letnich szkół zawodowych żeńskich na 4 letnie gimnazja zawodowe żeńskie. Zmiana organizacji tych szkół zapoczątkowana została na razie jako próba w Katowicach w szkole T-wa Polek.

f/ Szkolnictwo rolnicze Izby Rolniczej w Katowicach wchodzi również na drogę praktycznego przysposobienia wychowanków szkół przez organizowanie przy szkołach gospodarstw rolnych i przez zorganizowanie opieki nad wychowankami w czasie ich letniej pracyna własnej roli, jak i po opuszczeniu szkół.

g/ Wielkie znaczenie przykładu się stale na organizowanie dla pracowników przemysłowych, handlowych i domowych kursów doksztalających. Czynności te wykonują Sl. Instytut Rzemieślniczo-Przemysłowy, Izba Przemysłowo-Handlowa i T-wo Polek organizując potrzebne kursa. Wszystkie te kursa są stale popierane przez Urząd Wojewódzki, który nie pomija żadnej sposobności, by powołanym do tego organizacjom wskazywać na potrzebę zorganizowania poszczególnych kursów np. Kursów dla pomocnic domowych, kursów dla pracownic pensjonatowych, Kursów dekoracji okien wystawowych, kursów architektury wewnątrz itd. i kursa te w miarę możliwości budżetowych popiera,

Dane statystyczne szkół zawodowych państwowych rok - 1934/35.

	Nauczyciele			Uczniowie			Wyznanie			
	Ogółem	mężcz.	kobiet	Ogółem	chłop.	dziew.	rzym-kat	ewang	możż.	inne
1. Państw. Szkoła Przem. Bielsko	49	49	-	531	531	-	389	72	65	5
2. " " Handl. Cieszyn	12	10	2	241	162	79	136	93	12	-
3. Sl. Techn. Zakł. Nauk. Katowice	63	63	-	834	834	-	801	14	16	3
Razem państwowe	124	122	2	1606	1527	79	1326	179	93	8

rok 1935/36.

1. Państw. Szkoła Przem. Bielsko	49	49	-	548	548	-	373	80	93	2
2. " " Handl. Cieszyn	12	10	2	276	169	107	151	113	12	-
3. Sl. Techn. Zakł. Nauk. Katowice	65	65	-	890	890	-	854	15	18	3
	126	124	2	1714	1607	107	1378	208	123	5

sl. 35%

Szkoły kształcające zawodowe

szkoł publ.	44	nauczycieli	416	i uczniów	9312
" pryw.	3	"	35	"	414
Ogółem	47	"	451	"	9726

A. Szkoły Handlowe typu zasadniczego.

1. Chorzów.

a/ liceum handlowe	uczniów	180
b/ szkoła "	"	126
c/ gimn. kupieckie.	"	168
	<u>uczniów</u>	<u>474</u>

2. Katowice.

Miejska Szkoła Handlowa " 166

3. Rybnik.

4. klas. Szkoła Handlowa " 258

4. Cieszyn

Państw. Szkoła Handlowa " 276

Razem w szkołach handl. typu zasadn. uczniów 1174

B. Jednor. Szkoły Przysp. Kup.

a/ Chorzów	uczniów	108	
b/ Katowice	"	200	
c/ Mysłowice	"	61	
d/ Bielsko	"	53	
e/ Tarn. Góry	"	96	
f/ Rybnik	"	49	" 567
			<u>uczniów 1741</u>

Przez słowo "uczniów" należy rozumieć także uczennice.

Szkoły zawodowe żeńskie.

	szkół	klas	uczenic
1934/35	10	30	872
1935/36	10	35	1006

Szkoły dokształcające zawodowe.

Liczba	! Publ. dokszt. zawodowych męskich i koedukac.	34
	! " " " żeńskich	2
szkół	! Prywatnych dokszt. zawodowych	3
	! Publicznych dokszt. kupieckich	2
	! " " górniczych	5
	! " " wiejskich	84
	!	
Liczba uczniów w publicznych szkołach dokszt. zaw. męsk. i koed.		8990

1. września 1934	-	6911
1. lutego 1935	-	7559
1 września 1935	-	8001
1 lutego 1936	-	8990

Od 1. września 1934 liczba uczniów ma tendencję zwykłą. W ub. półroczu /od 1.9.35 - 1.2.36r./ wzrosła z 8001 na 8990 t.j. o 12,4 %

Szkoły dokształcające górnicze.

	Szkół	Oddziałów	Uczn.
1934/35	4	6	229
1935/36	5	9	337

Szkoły dokształcające wiejskie.

	Szkół	Oddziałów	Młodzieży
1934/35	81	271	12.190
1935/36	84	290	13.500

Ilość uczniów w państwowych szkołach zawodowych.

L.p!	Zakład	Miejscowość	1932/33	1933/34	1934/35	1935/36
1.	Państwowa Szkoła Przemysłowa Bielsko	Bielsko	467	436	531	548
		x/	/56/	/57/	/79/	/107/
2.	Państwa Szkoła Handlowa	Cieszyn	177	182	241	276
3.	Śląskie Techniczne Zakłady Naukowe	Katowice	748	794	834	890
		Razem: =	1392	1412	1606	1714

Komitet do Spraw Szlachty Zagrodowej
na Wschodzie Polski
Seksja Naukowa

Warszawa, lipiec 1938 r.

Warszawa, ul. Marszałkowska 153 tel. 304-20

K O M U N I K A T Nr. 2

T R E S C :

- I. Informacje o pracach będących w toku w zakresie zagadnienia szlachty zagrodowej;
 - II. Lista członków Komisji Naukowej;
 - III. Udział w zjazdach naukowych Związku Ziemi Górskich i Komisji Naukowych Badań Ziemi Wschodnich.
 - IV. Informacje o prasie terenowej.
- I. Informacje o pracach będących w toku.

W niniejszym komunikacie mamy zaszczyt przedstawić informacje o będących w toku pracach i badaniach nad zagadnieniami związanymi ze szlachtą zagrodową, które doszły do wiadomości Sekcji.

P.T. Członków Komisji Naukowej prosimy o łaskawe dalsze komunikowanie swych poczynąń względnie wiadomości o takowych.

Opracowywanie tego rodzaju informacji napotyka na tę trudność, że właściwie wszystkie prawie prace historyczne o całości dawnej Rzeczypospolitej oraz o jej ziemiach wschodnich zawierają lub zawierać mogą bogaty materiał do spraw szlachty zagrodowej oraz innych sfer, związanych ściślej z państwem, względnie do dziejów osób, wywodzących się z tych środowisk.

Dla podkreślenia tego pozwoliliśmy sobie zacytować w niniejszym komunikacie prace przygotowywane pod egidą towarzystw naukowych, wykraczających poza zagadnienie szlachty zagrodowej.

Materiał informacyjny zgrupowaliśmy oddzielnie dla całości zagadnienia i dla poszczególnych regionów.

P.T. Członkom Komisji Naukowej dziękujemy za nadesłany materiał, umożliwiający wydanie komunikatu, który uważamy za pilny

by zapobiec dublowaniu prac.

W następnych komunikatach przedstawimy przewidziane początkowo dla komunikatu Nr.2 zagadnienia stanu prac ogłoszonych, materiałów posiadanych i najpilniejszych potrzeb w tym zakresie.

A. Całość kresów.

Macierzyste nasze instytucje.

Komisja Naukowych Badań Ziemi Wschodnich w ścisłej współpracy z Instytutem Badań Spraw Narodowościowych kontynuuje rozpoczęte 10 marca 1934 r. gruntowne badania nad całością i poszczególnymi rejonami ziem wschodnich. Działalność Komisji obejmuje następujące dziedziny:

- a/ warunków naturalnych,
- b/ geograficzno-osadniczą,
- c/ demograficzno-narodowościową,
- d/ ekonomiczną.

Badania te prowadzi:

a/ centralny organ Komisji t.j. Biuro Organizacji Naukowych Badań Ziemi Wschodnich,

b/ grupy regionalne:

1. grupa huculska - funkcje te pełni Koło Naukowe T-wa Przyjaciół Huculszczyny we Lwowie pod kierownictwem Zarządu Głównego Koła Naukowego Tow.Przyj.Huculszczyny w Warszawie;
2. grupa lwowska, dla trzech województw południowo-wschodnich bez Huculszczyny i Lemkowszczyzny - pod kierunkiem prof.T.Bigo;
3. grupa lemowska w Krakowie - pod kierownictwem prof.Smoleńskiego - Instytut Geograficzny U.J.;
4. grupa chełmsko-wołyńska w Lublinie - pod kierownictwem profesora K.U.L., W.Krzyżanowskiego;
5. grupa polesko-podlaska w Warszawie - pod kierunkiem d-ra L.Grodzickiego;

6. grupa ziem północno-wschodnich w Wilnie pod kierunkiem d-ra Wł. Wielhorskiego.

Członkowie Komisji przygotowują w zakresie szlachty zagrodowej:

1/ projekt ankiety dla zbadania danych o szlachcie zagrodowej z całego wschodu Polski;

2/ referaty na II zjazd naukowy poświęcony środkowym i wschodnim Karpatom Polskim w Krakowie w dn. 30 i 31 października 1938 r., a mianowicie:

a. "Ruch ludności w Karpatach Polskich" - doc.dr W. Ormicki,

b. "Granica polsko-ruska w Karpatach Polskich i osiedla polskie na obszarze ruskim Karpat" - doc.dr B. Zaborski,

c. "Etnografia górali ruskich" - dr J. Falkowski,

d. "Zagadnienie wołoskie w Karpatach Polskich" - prof.dr K. Dobrowolski,

e. "Sprawozdanie ze stanu badań nad szlachtą zagrodową w Karpatach Polskich" - mgr J. Paczosa,

f. Referat generalny - "Zróżnicowanie /językowe, wyznaniowe, etnograficzne, narodowościowe/ ludności Karpat Polskich i tendencja zmian" - prof.dr J. Smoleński.

3/ Opracowania regionalne P.T. Członków Komisji w związku ze szlachtą zagrodową są wykazane w rozdziałach następujących.

Sekcja Naukowa Komitetu dla Spraw Szlachty Zagrodowej pracuje nad zjednaniem przedstawicieli świata nauki dla szczególnego uwzględnienia szlachty zagrodowej w dziedzinach objętych pracą Komisji Naukowych Badań Ziem Wschodnich. Ponadto, mając na uwadze znaczenie historii z jej naukami pomocniczymi oraz literatury z jej historią zarówno dla zagadnienia szlachty zagrodowej, jak dla całokształtu ziem wschodnich Rzeczypospolitej, zwróciła szczególną uwagę na zjednanie i skupienie indywidualnych prac histo-

ryków, heraldyków, genealogów i historyków literatury dla rozwoju polskości na ziemiach wschodnich w ramach ogólnego planu prac polskiego świata historycznego. W tym celu Sekcja zewidencjonowała w rozdziałach poniżej szereg znanych jej poczynan towarzystw naukowych i indywidualnych oraz inicjuje szereg badań monograficznych.

W szczególności Sekcja przygotowuje z materiałów posiadanych aktualny spis rodzin szlachty zagrodowej na wschodzie Polski z zaznaczeniem przydomków, herbów, głów i siedzib oraz mapy rozmieszczenia. Ze względu na trudności sporządzenia takiego spisu, który nie istniał za czasów Rzeczypospolitej przedrozbiorowej, a przez zaborców był od początku traktowany stronnitczo, będzie on wychodzić zeszytami wojewódzkimi, jako skrypt litograficzny, będący notatnikiem dla badaczy; umożliwiającym im kontrolę i uzupełnienie w terenie.

I-szy zeszyt, obejmujący województwo stanisławowskie, ukaże się we wrześniu r.b. w opracowaniu d-ra T.Cieślaka. Prócz tego Jerzy Odrowąż Pieniążek z ramienia Sekcji przygotowuje tablice herbowe poszczególnych rodów dla umieszczenia ich w myśl życzeń członków Związku Szlachty Zagrodowej - w ich chatach.

B. Małopolska Wschodnia.

Komisja Naukowa Sekretariatu Porozumiewawczego Polskich Organizacji Społecznych Małopolski Wschodniej przygotowuje:

1/ Obecny stan szlachty zagrodowej na ziemiach południowo-wschodnich;

2/ Żywoty zasłużonych szlachciców zagrodowych Małopolski Wschodniej;

3/ Nowe przyczynki do rodów szlachty zagrodowej na podstawie badań archiwalnych;

4/ Asystent U.J.K. dr Jan Fal'owski, sekretarz Komisji Naukowej S.P.O.S.Mał.Wsch., zbiera tradycje historyczne szlacheckich wsi podgórskich Małopolski Wschodniej;

5/ Dr Tarnawski Aleksander projektuje pracę: "Rozmieszczenie szlachty zagrodowej w Małopolsce Wschodniej z końcem XVIII i początkiem XIX w.";

6/ Mgr Eugenia Trillerówna prowadzi badania metrykalne w powiecie rudeckim;

7/ Mgr Dygnas przygotowuje reakcję polemiczną na broszurę ukraińską d-ra Andrusiaka: "Skąd wzięła się szlachta na naszych ziemiach";

8/ Dr Cieślak: "Materiały o siedzibach, liczbie i rodach szlachty zagrodowej. Zeszyt I. Województwo stanisławowskie"; Zeszyt II. Województwo tarnopolskie; Zeszyt III. Województwo lwowskie;

9/ Z ramienia Instytutu Badań Spraw Narodowościowych mgr Paczosa kończy sondowanie Małopolski Wschodniej celem uzupełnienia ogólnego zarysu szlachty zagrodowej na tym terenie;

10/ Mgr Paczosa przygotowuje szczegółową analizę zagadnienia szlachty zagrodowej na terenie powiatu drohobyckiego;

Senator Pulnarowicz przygotowuje pracę:

11/ "Zyciorysy wybitnych osobistości z pośród szlachty zagrodowej";

12/ "Historia 300 rodów szlachty zagrodowej ziem południowo-wschodnich";

13/ "Przydomki szlacheckie";

14/ "Historia ruchu odrodzeniowego szlachty zagrodowej";

15/ Praca na temat ideologii i zadań szlachty zagrodowej;

16/ Kossak-Szczucka przygotowuje powieść z życia podkarpackiej szlachty zagrodowej.

Koło Naukowe Towarzystwa Przyjaciół Huculszczyzny we Lwowie prowadzi badania etnograficzne nad granicami Huculszczyzny, geograficzne : monografie Kosowa, Pistynia, Kut i językoznawcze. Komisja Swojszczyzny tegoż Towarzystwa prowadzi badania et-

nograficzne w zakresie kultury moralnej i materialnej.

17/ Na ukończeniu znajduje się broszura o szlachcie borszczońskiej.

Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Przemyśle

18/ przygotowuje monografię powiatu przemyskiego w zakresie stosunków ludnościowych i gospodarczych oraz monografię o stosunkach ludnościowych i gospodarczych w starostwie przemyskim w XVI wieku.

Podolskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Tarnopolu

19/ w osobach pp. Józefa Haliczera, Tadeusza Ladenbergera, Wacława Małachowskiego, prowadzi studia nad liczbą, rozmieszczeniem i składem narodowościowym ludności Podola w wiekach XVI - XVIII.

20/ Wacław Małachowski przeprowadza dokładne badanie przemian w układzie narodowościowym i procesie polonizacji względnie rutenizacji w powiecie zbarskim;

21/ Karol Dejna prowadzi badania gwar polskich i ruskich;

22/ Ponadto Towarzystwo gromadzi i opracowuje materiały, ilustrujące rozwój kulturalny i gospodarczy powiatu tarnopolskiego

23/ Towarzystwo planuje wydawanie broszur popularno-naukowych o Podolu dla szkół średnich i organizacji społecznych;

24/ Andrzej Liskowacki, em. nauczyciel w Zaleszczykach, prowadzi badania nad szlachtą zagrodową w powiecie zaleszczyckim.

C. Łemkowszczyzna zachodnia województwa krakowskiego.

St. asystent U.J. dr Krystyna Pieradzka przygotowuje monografię historyczną Łemkowszczyzny zachodniej jako części dawnej Ziemi Sądeckiej.

D. Województwo wołyńskie.

Wołyńskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Łucku przygotowuje:

1/ Pułaski Kazimierz: "Kronika polskich rodów szlacheckich"

Podola, Wołyńia i Ukrainy" reedycja t.I. i wydanie dwu następnych pod redakcją d-ra Wdowiszewskiego;

2/ Dr Jaworczak Aleksander prowadzi badania etnograficzne nad koloniami polskimi w powiecie lubomelskim /Jagodzin, Rymacze, Terebejki/.

St.asystent U.J.P. dr Dworakowski Stanisław przeprowadza studia etnosocjologiczne powiatów kostopolskiego i sarnieńskiego.

Ks.Prał.Czyżewski /Luck, Katedra/ prowadzi badania metrykalne parafii rzymsko-katolickich na Wołyńiu od czasów najdawniejszych do r.1826. Dotąd opracowano 40 parafji, częściowo ogłoszone.

Mgr Cichočka-Petrażycka pracuje nad osadnictwem polskim na Wołyńiu.

Mgr Chamcówna Brezowa pracuje nad osadnictwem polskim na Wołyńiu oraz zebrała pamiątki szlachty zagrodowej powiatu kostopolskiego.

Prof.dr Przemysław Dąbkowski interesuje się rejonem Dębowej Karczmy i Radomyśla.

Wołyński Instytut Naukowy przy Liceum Krzemienieckim przygotowuje bibliografię wołyńską.

Z ramienia Komisji Naukowych Badań Ziemi Wschodnich przeprowadzono studia terenowe w następujących osadach szlacheckich: w powiecie kostopolskim - Kamionka Stara i Wyrka w powiecie sarnieńskim - Staryki, w powiecie Luckim - Kolonia Ulaniki Szlacheckie. E. Ziemia chełmska i podlaska województwa lubelskiego.

Prof.Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego dr Kossowski zadeklarował zwrócenie uwagi na zagadnienie szlachty zagrodowej w opracowaniu źródeł do dziejów Unii kościelnej na terenie b.diecezji chełmskiej XVII i XVIII w.

Dr.Studnicka Kier.Arch.Państw.w w Grodzie, opracowała rewelacyjny materiał archiwalny o sfałszowaniu spisu ludności 1897 r.

w guberniach lubelskiej i siedleckiej, oraz rozporządza mnogością danych źródłowych dla wielu przejawów polityki rusyfikatorskiej na ziemiach dawnego Wielkiego Księstwa Litewskiego oraz na Ziemi Chełmskiej.

Prof. Uniwersytetu Lubelskiego, dr St. Szczęch, opracowuje zagadnienie ruchu ludności w parafii Wranowie powiatu węgrowskiego województwa lubelskiego.

F. Województwo poleskie.

Mgr Maria Dworakowska opracowuje materiały o siedzibach, liczbie i rodach szlachty zagrodowej. Zeszyt V - województwo poleskie.

Dr St. Dworakowski prowadzi badania terenowe w powiecie łuninieckim i stolińskim w zakresie etnologii szlachty zagrodowej.

Oddział Towarzystwa Krajoznawczego w Pińsku - brak danych.

G. Ziemie północno-wschodnie.

Prof. U. J. P., dr Jędrzejewiczowa prowadzi studia etnologiczne szlachty zagrodowej w okolicy Ejszyszek powiatu lidzkiego województwa nowogródzkiego.

Prof. U. S. B., dr Wanda Rewieńska zbadała 18 zaścianków na ogólną ilość 40 w powiecie nieświeskim województwa nowogródzkiego.

Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Wilnie opracowuje:

1/ Mgr Leonid Zytkowicz: "Rządy Repnina na Litwie";

2/ Doc. dr Ryszard Mienicki: "Dzieje województwa połockiego".

II. Lista Członków Komisji Naukowej.

Dziękujemy wszystkim P.T. Przedstawicielom Nauki z Uniwersytetami naszymi na czele za łaskawe akcesy dotąd w liczbie blisko stu zgłoszone Komitetowi. W związku z dalej napływającymi listami oraz okresem wakacyjnym ogłoszenie listy odraczamy do

III. Udział w Zjazdach naukowych Związku Ziemi Górskich i Komisji Naukowych Badań Ziemi Wschodnich.

Dążąc ze względu na ekonomię sił i czasu do koncentracji wysiłków, delegaci Sekcji Naukowej wezmą udział:

- w zjeździe naukowym Związku Ziemi Górskich i Towarzystwa Przyjaciół Huculszczyzny podczas Święta Gór w Nowym Sączu w dn. 13 - 15 sierpnia r.b.;

- w zjeździe naukowym Komisji Naukowych Badań Ziemi Wschodnich, poświęconym Karpatom Polskim, w Krakowie w dn. 30 i 31 października r.b.

Przewidujemy na zjazdach tych możliwość nawiązania kontaktu osobistego z P.T. Członkami Komisji Naukowej. Szczególne znaczenie ma zjazd w Krakowie, poświęcony Karpatom Wschodnim, na którym mgr J. Paczosa przedstawi sprawozdanie ze stanu badań nad szlachtą zagrodową w Karpatach Wschodnich. Zaproszenie na zjazd powyższy prześlemy P.T. Członkom.

IV. Informacje o prasie terenowej.

W celu informowania o pracy terenowej nad szlachtą zagrodową prześlemy w dniach najbliższych numery okazowe pism regionalnych: "Pobudka" i "Nasza Okolica".-

Za Sekcję Naukową:

/-/ HORAK Alojzy
ppłk.dypl.

/-/ Władysław PULNAROWICZ
Sen.R.P.

/-/ Dr CIESLAK Tadeusz

/-/ Jerzy ODROWĄZ-PIENIĄZEK

KOMITET DO SPRAW
SZLACHTY ZAGRODOWEJ
na Wschodzie Polski
przy Towarzystwie
Rozwoju Ziemi Wschodnich
w Warszawie

Lwów

Prof. Dr. Mieczysław

Żelazowski

Lwów

Sebastiana 9

DRUKI

Informacja dla współpracowników.
Żywotów polskich

Żywoty mają być przekształcone w dla szerokiej warstwy czytającej publicy-
ności a zwłaszcza dla młodzieży koniecznie naukę szkolną, jako przy-
jemną i pożyteczną lekturą a równocześnie zdrową strawą dusz-
ną, mogąca dodatkowo oddziaływać na kształtowanie charakteru
i ideałów życiowych czytelników

Każdy żywot powinien budzić w czytelniku ciekłość (a ewentualnie
i smutek) dla człowieka i jego charakteru oraz wrażliwości na jego
wyny i osiągnięcia. W dalszym następstwie powinien budzić sym-
patyę dla ludzi otaczających go tych z powodów stwierdzonych go tych
ludzi w jego środowisku, który się odznaczają podobnymi ce-
chami charakteru ^{a nawet} chej naśladowania takich lu-
dzi i ich czynów budzić czekania podobnej zastąpi w obec spon-
taniczności. Ta chej naśladowania powinna się rozwinąć w formie
przez pracę nad sobą, aby to naśladowanie ureczywistnić
stosownie do warunków i możliwości.

Opisane żywoty powinny być pisane dobrym językiem polskim
(ułożone przejrzysto), stylem prostym ale starannym i czystym a

- [Wzrostach Ogólnych klasy życiowych powinien być następujący:
1. To historyczne i warunki społeczne, w których jednostka opisy-
wana żyje i działa. (Opisujecie krótko, czasem wystarczy to po-
nie przy charakterystyce lub ocenie działalności tej osoby punktem 5 lub
miejscem lub)
 2. Środowisko bliższe, z którego jednostka pochodzi (rodzina, rodzina
rodzice [tę krótko]).
 3. Młodość, wychowanie, nauka szkolna, wpływy przyjaciół, wpływy

3
ЭКЗ.МЕСТНОЕ
через расч. отд.

Поставщик _____

Союзоргучет, типовая ф. 882

Срок платежа

19__ г.

расч. счет в _____

отд. _____

банка _____

Операционист № _____

Род операции № 4

дата 19__ г.

МЕМОРИАЛЬНЫЙ ОРДЕР № _____

Плательщик _____

ДЕБЕТ

расч. счет в _____

отд. _____

банка за № _____

сч. плательщика _____

Счет-фактура

Счет-фактура		Дата вручения сч.-факт.	Род товара	Дата отпуска товара	С у м м а	Для отметок
дата	№					

Пени за _____ дней

Р. _____

Руб. _____

прописью

Поступившую сумму платежа зачислите на счет за

КРЕДИТ

№ _____

Счет № 224

сч. поставщика _____

Р. _____

сумма плат. требов. цифрами

Р. _____

сумма плат. треб. с включ. пени; заполняется банком

Дата оплаты

19__ г.

Контролер
Картотетчик

Служит основанием для списания со счета плательщика и остается в документах дня

Сумма платежного требования

прописью

4
экз.

МЕСТНОЕ
через расч. отд.

Поставщик _____

Союзоргучет, типовая ф. 58з

Срок платежа

19 ____ г.

расч. счет в _____ отд. _____ банка _____

Операционист № _____

дата 19 ____ г.

Род операции № 4

КОПИЯ ПЛАТЕЖНОГО ТРЕБОВАНИЯ № _____

Платательщик _____

ДЕБЕТ

расч. счет в _____ отд. _____ банка за № _____

сч. плательщика

Счет-фактура		Дата вручения сч. факт.	Род товара	Дата отпуска товара	Сумма	Для отметок
дата	№					

Сумма платежа зачислена в кредит счета

Пени за _____ дней
Р. _____
Руб. _____

№ _____
сч. поставщика

Сумма платежного требования _____
прописью

Р. _____
сумма плат. требов. цифрами

Р. _____
сумма плат. треб. с включ. пени; заполняется банком

Дата оплаты

19 ____ г.

Посылается плательщику при выписке его счета

вб

ПРОЕКТ ИЗДАНИЯ

ИЗБРАННЫЕ СОЧИНЕНИЯ АДАМА МИЦКЕВИЧА В 3-х ТОМАХ

Том 1. ЛИРИКА И ПОЭМЫ

- 1. Вводная статья (Предисловие) 1/4 л.
- 2. "Жизнь и творчество Мицкевича" 1 л.
- 3. Важнейшая литература о Мицкевиче и переводы на русск. яз. 1/4 л.

1. ЛИРИКА

8 л.

- 1. Баллады и романсы (2280 стихов)
- 2. Эротические сонеты (22 = 308 ст.)
- 3. Крымские сонеты (18 = 252 ст.)
- 4. Оды к молодости (73 стиха)
- 5. Фарис (167 стихов)
- 6. Патриотич. стихот. (282 стиха)
- 7. Разные стихотвор. (ок. 2500 стих. из них
взять ок. 1500 стих.)

II. БАСНИ, ПРИТЧИ (*байки*) (ок. 600 стихов) - 1 л.

III. ГРАЖИНА (1200 стихов) - 2-1/2 л.

IV. Отрывки из "Конрада Валленрода" 1/2 л.

V. Вступление к 3-й части "Дзядов" (1272 ст.) - 2-1/2 л.

VI. Комментарии - 1 л.

Итого в 1-м томе: 17 листов.

Том 2. ПАН ТАДЕУШ

- 1. Вводная статья - 1/2 л.
- 2. "Пан Тадеуш" (9.500 ст.) - 19 л.
- 3. Комментарии - 1-1/2 л.

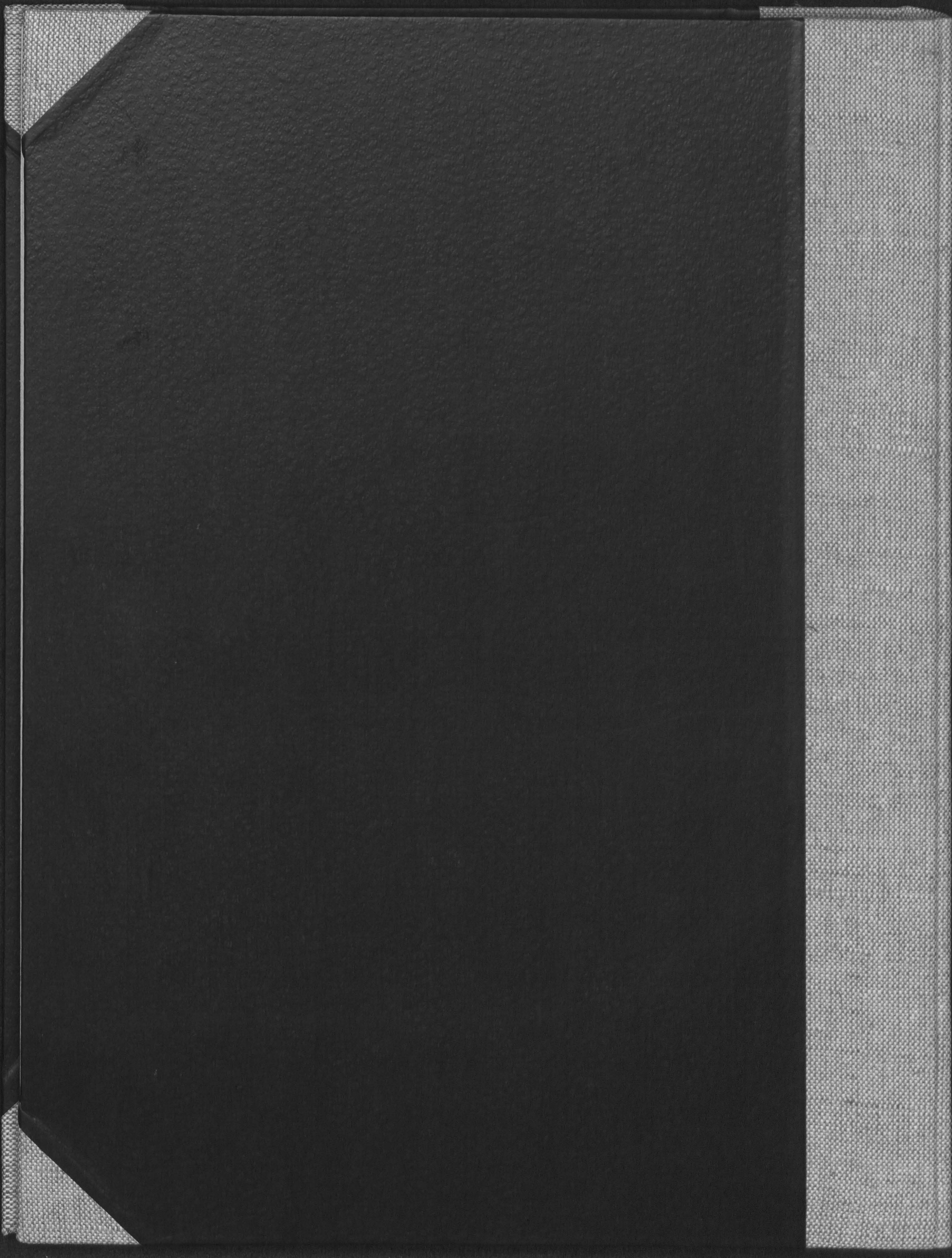
Итого во 2-м томе: 21 лист.

Том 3. П Р О З А

1. Предисловие	- 1/4 л.
2. Повести	- 42 л.
3. "Барские конфедераты" (Драма)	- 14 л.
4. Лит.-критич. статьи	- 3 л.
5. Письма	- 2-1/2 л.
6. Комментарии	- 1/2 л.

Итого: 8 листов

Савраскин

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Ostatnia 17

60-102 Poznań

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82